

AGRICULTURA NOUA

Anul VIII — Nr. 779
Vineri 13 oct. 1961

4 pagini
Preț 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Lucrările agricole de toamnă la timp și de bună calitate

Rînduri despre tractoriști

Sedinta a fost scurtă. N-a durat mai mult de o jumătate de oră. Ea a avut loc nu într-o obișnuită sală de sedințe, ci în mijlocul câmpului, în vagonul-dormitor al brigăzii de tractoare, la lumina felinelor. Abia de la distingeai chipurile rîndurilor. Înstrăniți pe marginea paturilor de campanie, erau prezenți aici tractoriștii din brigada 8-a a S.M.T.-ului Sîhlea, cîțiva brigadierii de cîmp de la gospodăria colectivă din Voetin, inginerul agronom-șef al stațiunii și tehniciana gospodăriei colective. Scopul adunării: găsirea celor mai bune soluții pentru terminarea cit mai grabnică a însămînțării. Mai întâi a vorbit tehniciana gospodăriei:

— Din cele 350 de hectare pe care avem să le însămînțăm în toamna aceasta, a spus ea, peste 150 au fost semănate. Pregătirea terenului și însămînțatul au fost făcute în condiții agrotehnice superioare, lucru pentru care mulțumim brigăzii de tractoare.

Emilia Radu a amintit apoi despre faptul că gospodăria a asigurat și pregătirea cantitate de sămînță, că a grăbit ritmul recolțării porumbului etc. Rînd pe rînd, au luat după aceea cuvîntul membrii brigăzii de tractoare. Cîteva minute au vorbit cei 3 frați Crețoiu: Ion, Nicolae și Costică, primii doi membri de partid iar al treilea utemist.

— Noi, spunea comunistul Crețoiu Ion, cu forțele pe care le avem, putem termina însămînțările cu 3-4 zile înainte de 18 octombrie, termenul stabilit de raion. Pentru aceasta însă, este nevoie să ni se elibereze la timp terenul respectiv. De aceea, tovarășii brigadierii de cîmp ar trebui să ia măsuri pentru grăbirea eliberării terenului:

Luind ca moștenitor de lucru acesta, brigadierii Gagu Ion și Tăman Petre au promis tractoriștilor că încă din noaptea aceea se vor îngriji de eliberarea de coceni a circa 30 de ha. La rîndul lor, tractoriștii s-au angajat ca să nu precupețească nici un efort pentru a termina semănatul cit mai repede.

... A doua zi, către seară, am trecut din nou pe la brigada 8-a. Colectivității se fînușeră de cuvînt. Eliberarea mai bine de 30 de ha. de teren și continuau să taie și să transporte coceni de pe suprafețele ce urmau să fie însămînțate cu grîu. Frații Crețoiu erau la datorie. Ion semănase într-o zi 17 hectare, Nicolae și Costică, împreună cu Ștefan Cîrumelea lucrau la pregătirea terenului. Privind terenul însămînțat de brigada 8-a, tov. Valeriu Druță, inginerul agronom-șef al S.M.T.-ului, spunea cu mîndrie: „în privința calității acestor brigadă rivalizează cu Gostatul”. Într-adevăr pregătirea terenului și semănatul se execută „ca la carte”.

La sporirea ritmului de lucru și la buna calitate a lucrărilor contribuie, fără îndoială, într-o mare măsură și sedința scurtă pe care grupa de partid împreună cu ceilalți membri ai brigăzii o fînușe într-o seară, cu cîteva zile în urmă.

V. POMPILIU

La G.A.S. Căteasca, regiunea Argeș, s-a obținut în acest an o bogată recoltă de porumb. Printre muncitorii frunzași la recoltă se numără și Elena Tudorache și Camelia Bobocescu.

Foto: F. BICIUSCĂ

În gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău

Viteza de lucru trebuie respectată

Am poposit zilele acestea în mai multe gospodării agricole de stat din regiunea Bacău pentru a afla cum se desfășoară recolțările și însămînțările de toamnă. La gospodăria de stat Scaut (fostă Rogoasa), tractoriștii — în frunte cu membrii de partid — ca, de pildă, tov. Nicolae Burduș, Vasile Chin și Gh. Bocăneș, zoresau pregătirea terenului și însămînțările. Mobilizații de comitetul sindicatului, mecanizatorii se străduiesc ca în întrecerea socialistă organizată pe întregul ciclu de producție să execute însămînțări de cea mai bună calitate. I-am văzut pe candidații de partid Gh. Nichita și Jenica Spulber verificînd cu grijă semănătorile în timpul opririi lor, pentru aprovizionarea cu semințe la capătul taralei.

Pe unele tarale arate adinc din vară, acum se făceau disculți și grăpatul. Se recolta de zor și porumbul de pe cele 383 hectare, în primul rînd de pe pancelele destinate însămînțării grîului.

Pînă la 12 octombrie, aici fuseseră deja semănate 450 ha, din cele 620 ha planificate.

Și la gospodăriile de stat Pufești și Răcăciuni — ca urmare a eliberării din timp a terenurilor și a pregătirii terenurilor, fuseseră însămînțate aproape întreaga suprafață planificată (respectiv 900 și 300 ha).

Dar nu în toate cele 18 gospodării de stat din cadrul Trustului Gostat Bacău, lucrurile stau la fel în ce privește ritmul executării lucrărilor agricole de toamnă. Lucrările de pregătire a terenurilor destinate însămînțării grîului, pe întregul trust au fost executate pînă zilele trecute abia în proporție de 46 la sută. În

ce privește însămînțatul grîului și secarei trebuie spus că dacă s-ar fi respectat viteza zilnică de semănat prevăzută pentru toate cele 18 gospodării de stat ale regiunii, pînă la 5 octombrie ar fi fost semănată cel puțin 8.086 de ha. Din păcate însă această viteză nu se realizează nici pe departe.

La gospodăria de stat Letea, de exemplu, unde în toamna aceasta urmează a fi însămînțate, între altele, și 400 ha cu grîu, abia fuseseră pregătite pînă la 12 octombrie 250 de ha și însămînțate... 100. La această gospodărie, munca nefîind bine organizată și îndrumată, randamentele obținute zilnic de tractoriștii sînt foarte mici. În ritmul în care se lucrează aici, cele 400 ha planificate cu grîu nu vor putea fi semămate în nici un caz pînă la 22 octombrie, așa cum este prevăzută.

Suprafețe extrem de mici față de posibilitățile existente, au fost însămînțate și în alte gospodării de stat din regiune, ca de pildă, Fănicea, Vultureni, Traian și altele. La G.A.S. Vultureni, din cele 300 de ha planificate, s-a însămînțat abia 13 la sută, la G.A.S. Traian din 650 de ha prevăzute numai 8 la sută etc.

Una din cauzele rîmînerii în urmă la pregătirea terenurilor și fîrteșe, a neîndeplinirii vitezei de lucru la semănat, constă și în faptul că unele terenuri nu au fost încă eliberate de culturile tirzii de toamnă. Din cele 2.166 de ha cultivate cu porumb pentru boabe și 1.466 de ha cu porumb pentru siloz pe care urmează a se însămînța grîul, abia au fost recolțate circa 2.400 ha; din cele 424 ha cultivate cu cartofi și alte rădăcinoase — de asemenea,

repartizate grîului de toamnă — abia s-au eliberat circa 210 ha.

Mai trebuie adăugat că nici întreaga cantitate de sămînță de grîu necesară nu a fost adusă în gospodării. De pildă, repartizarea semințelor din solul sovietic Bezostaiă pentru 1.000 hectare, este încă și acum în curs de desfășurare.

După cum se vede este necesar ca în gospodăriile de stat din regiunea Bacău, rămase în urmă cu pregătirea terenurilor și însămînțarea grîului să fie luate măsuri tehnico-organizatorice ca taralele destinate semănăturilor de toamnă să fie eliberate și arate imediat, introducîndu-se sub brazdă și cantitățile de îngrășăminte prevăzute.

În aceste zile, trebuie folosită întreaga capacitate de lucru a agregatelor, spre a se realiza neapărat viteza de lucru planificată, îndeosebi avîndu-se în vedere că potrivit prevederilor Institutului Meteorologic, vremea se va schimba și în a doua jumătate a acestei luni vor cădea mai multe plozi decît în mod obișnuit.

ION DRINCU

AGROTEHNICA DIFERENȚIATĂ — CALEA PRODUCȚIILOR MARI

Noi cei din Dobrogea ne aflăm acum în plină epocă optimă de însămînțare a grîului de toamnă. Ca și în executarea celorlalte munci de sezon, lucrătorii gospodăriei noastre acordă cea mai mare grijă semănăturii, știind că de buna reușită a acesteia depinde în mare măsură recolta anului viitor.

Din capul locului trebuie să arătăm că, îndrumată de organizația de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, conducerea gospodăriei a luat cele mai potrivite măsuri în vederea asigurării unei producții sporite de grîu în 1962. Atenția lucrătorilor gospodăriei noastre a fost îndreptată, încă din vară, spre efectuarea unor bune lucrări pregătitoare, o dată cu eliberarea terenurilor planificate a fi însămînțate în toamnă cu grîu. Suprafața destinată culturii grîului a fost pregătită în mod diferențiat. Astfel, după boarea, terenul a fost arat din vară la adîncimea de 28-30 cm. Calitatea arăturii — bună; uniformă, fără greșuri, capetele bine trase, bineînțeles că arătura a fost grăpată, concomitent, pentru mărîndirea „bulgărilor”, și întreținută apoi curățată de buruieni și fără crustă. În pregătirea terenului am procedat diferențiat și după celelalte plante premergătoare, care la noi sînt, alături de boarea, porumbul pentru masă verde, floarea-soarelui și porumbul pentru boabe.

O dată cu arătura de bază am încorporat în sol și îngrășămintele necesare. Pentru a pregăti grîul un bun pat germinativ noi am discuit terenul de 2 ori, iar după ploile căzute terenul a fost grăpat. Înainte de semănat solul a fost tăvălugit.

Pe o suprafață de 100 ha noi cul-

Colhozul nostru în septenal

Din delegația Asociației de prietenie sovieto-romine care participă la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, face parte și tovarășul Negruța, președintele colhozului „Dzerjinski” din R. S. S. Moldovenească. Am profitat de prezența în țara noastră a oaspetelui sovietic pentru a-l adresa cîteva întrebări. Discuția s-a referit, în primul rând, la problemele actuale ale muncii colhoznicilor sovietici, aflați într-o avîntată activitate creatoare. Binevoitor, tovarășul Negruța ne-a înfățișat mai întîi cîteva aspecte din istoricul colhozului pe care îl conduce.

— Îndată după eliberarea de sub jugul fasciste la Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești, ne spune dînsul, țărânii din Pogrebeni și satele aparținătoare s-au unit în sate colhozuri. Cîte greutăți au trebuit învinse la început este ușor de înțeles. Războiul pustiește totul. Aveam doar cîteva perechi de cai, puține atelaje, construcții aproape deloc. Această situație a durat însă puțină vreme. Statul sovietic ne-a ajutat cu mașini, fonduri bănești, cadre. Colhoznicii noștri au muncit din răspuțet să lichideze în scurt timp starea grea lăsată de război.

Faptul că vorbim pentru acea perioadă de început de existență a satei colhozuri, ne face să credem că, între timp, ele s-au consolidat.

— Tocmai aceasta voiam să vă spun, Colhoznicii și-au dat seama că pe suprafețe mai mari munca poate fi mai bine organizată, mașinile pot fi folosite ca un mai mare randament, posibilitățile de creare și dezvoltare a diferitelor ramuri de producție sînt mai largi. De aceea, ei au hotărît să se unească într-o singură unitate agricolă socialista.

— Într-adevăr, un colhoz mare și puternic. Ne închipuim munca pînă de însuflețire după colhoznicii dumneavoastră, pentru ca într-un timp așa de scurt colhozul să poată obține realizările despre care ne-ați vorbit. În legătură cu aceasta, ne amintim că la plenara C. C. al P.C.U.S. din ianuarie anul acesta, tovarășul Hrușciov a asemuit pe fruntașii ogoarelor colhoznice cu niște „faruri”

Drăgi tovarășii cititori ai ziarului „Agricultura Nouă”. Am plăcerea de a vă transmite un călduros salut din partea colhoznicilor noștri din artele agricole „Dzerjinski”, cui și personal din partea mea. Sînt bucuros că am prilejul să vă cunosc succesele pe care le obțineți, fîrînd o viață nouă în satele Republicii Populare Romine și vă urez din toată inima noi izbînziri în munca și lupta voastră.

7 octombrie 1961.

listă mare și puternică. Astăzi colhozul nostru stăpînește 3.000 de hectare de teren agricol.

— Se poate vorbi despre o anumită profilare a colhozului dumneavoastră?

— Dacă prin profilare vă referiți la dezvoltarea puternică a numai unei singure sau cel mult a două-trei ramuri de producție în dauna celorlalte, atunci despre colhozul „Dzerjinski” nu se poate spune că-l profilăm. Am făcut această observație fiindcă se întîlnește de-a lungul mod de a privi profilarea. Profilul colhozului nostru este de un fel deosebit. Dacă avem în vedere consumul de muncă și venitul bănesc adus de diferite ramuri de producție existente în artele noastre, se poate spune că colhozul „Dzerjinski” a dezvoltat aproape în egală măsură cultura cerealelor, viticultură, pomicultură, cultura plantelor tehnice, creșterea animalelor. Deci profilul colhozului nu este caracteristic dezvoltării extreme de multilaterale — are răspunde foarte bine aștit condițiilor economice și naturale pe care le are unitatea, cit și sarcinilor puse în fața noastră de Partidul Comunist și statul sovietic. Din cele 3.000 de hectare, 150 sînt ocupate cu vie nobilă, 200 cu pomi fructiferi, 60 ha, cu tînuș, restul cu cereale,

floarea-soarelui, plante de nutreț și altele. Pe baza indicațiilor reieșite din documentele de partid, în ultimii ani am dezvoltat mulți fermele de animale ale colhozului „Șiși”, deșigur, cit de mare este atenția pe care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și personal Nikita Sergheevici Hrușciov le acordă dezvoltării puternice și multilaterale a agriculturii. Plenara C. C. al P.C.U.S. din 1953, Plenara C. C. al P.C.U.S. din 1958, Plenara din 1958, Congresul al XXI-lea, Plenara din ianuarie 1961, iată cîteva din evenimentele care au marcat etape hotărîtoare în dezvoltarea...

Convorbire cu tovarășul NEGRUȚA IOACHIM președintele colhozului „DZERJINSKI” din R.S.S. Moldovenească

țarea agriculturii noastre în acești ani. Dar să revenim la tema despre care discutăm. Anul acesta colhozul nostru are în proprietate peste 1.000 de vite cornute mari, dintre care mai bine de 300 sînt vaci murgătoare. Mai avem 1.500 de porci, din care 210 scroafte de reproducție și cîteva mii de păsări. Reamintesc că așa stau lucrurile în prezent. În viitorii ani însă vom dezvolta și mai puternic fermele de animale în privința creșterii porcilor, ca să dau un exemplu, intenționăm să creștem și să valorificăm un porc la fiecare hectar de teren.

— Într-adevăr, un colhoz mare și puternic. Ne închipuim munca pînă de însuflețire după colhoznicii dumneavoastră, pentru ca într-un timp așa de scurt colhozul să poată obține realizările despre care ne-ați vorbit. În legătură cu aceasta, ne amintim că la plenara C. C. al P.C.U.S. din ianuarie anul acesta, tovarășul Hrușciov a asemuit pe fruntașii ogoarelor colhoznice cu niște „faruri”

după care trebuie să se conducă masa mare a lucrătorilor din agricultură. Nu ne îndoiim că asemenea „faruri” există și în colhozul „Dzerjinski”. Pentru cîteva clipe se așterne tăcerea. Apoi, zîmbind, oaspetele începe din nou să vorbească: — De bună seamă că avem și noi asemenea „faruri”. Munca lor însuflețită dă roade mari și frumoase. În anii aceștia de înfăptuire a sarcinilor mărețe ale planului septenal, ani de puternic avînt în muncă, în agricultură noastră au apărut tot mai mulți fruntași ai muncii comuniste. Pe experiența acestor „faruri” ne bazăm atunci cînd planăm dezvoltarea de viitor a colhozului nostru. Această experiență arată clar, tuturor colhoznicilor marile posibilități pe care le mai avem de valorificat. Spre pildă, ingrijitorul Hincu Mihail s-a angajat să îngrășe singur anul acesta 750 de porci, cu aproape de 3 ori mai mult decît este norma. Pînă la 1 octombrie el a și predat 500 de capete, cu o cheltuielă mai mică decît planificasem. Tot așa, colhoznicul Pislaru Matroaia îngrijește anul acesta singură 3.000 de găini, avem „faruri” și la culturile de cîmp. Șeful de echipă Pelivan Nicolai, bunăoară, a obținut în toamna aceasta cu echipa sa cîte 6.000 kg. porumb boabe la ha. de pe întreaga suprafață repartizată echipei. De altfel, vreau să precizez că pe întregul colhoz recolta medie de porumb este de peste 4.000 kg. boabe la ha, cu toate că vremea n-a fost chîș, prielnică. Sîrîngerea acestor recolte, aproape dublă față de cea obișnuită acum cîteva ani, a durat doar cîteva zile. A fost ca să spunem așa, o sărbătorire a celei de a 1.000-a septenalarului.

(Continuare în pag. 4-a)

File din calendarul colectivizării în raionul Caracal

24 septembrie 1961. Comuna Zănoaga îmbracă haine de sărbătoare, 258 de familii inaugurează gospodăria colectivă „Victoria Socialismului”. Aceasta e a 49-a gospodărie colectivă care ia ființă în raion. Avea obștească la constituire: 1.008 ha de teren arabil, 100 de boi, 163 de cai, sute de vaci, de pluguri, de grape, de semănători și secerători. Pînă la inaugurare aveau obștească a crescut cu două grăjduri construite de colectivități prin muncă voluntară, cu două magazine, un pătul, sedul și încă o cîldire, renovate

— mai bine zis, reconstruite — de membrii gospodăriei. Costul acestor lucrări: 17.000 de lei provenienți din fondul de bază al fostelor întocărituri agricole. În afara cimentului, toate celelalte materiale sînt de proveniență locală. În ziua inaugurării aveau obștească a înregistrat o nouă creștere: 6 juninci, 16 oi, 25 de scrofițe și un vișeu. Animalele sînt darul gospodăriilor colective mai vechi.

Am vizitat gospodăria colectivă din Zănoaga la 5 zile după inaugurare. Fuseseră deja constituite brigăzile și echipele care și luaseră în primire terenul și atelajele.

Toate cele 258 de familii intrate la constituire în gospodăria colectivă au fost cel puțin o dată în vizită la gospodării mai vechi. Recoltatele obținute de acestea au convins. Dar viziile la gospodăriile colective din Fărcașele și Castranova, din Babiciu și Scărișoara, din Maglav și Basarabi au avut și un alt scop: însușirea experienței acumulate de aceste unități în decursul anilor.

M. HOBIȚAN

1 octombrie 1961. La numai o săptămîină de la inaugurare, gospodăria colectivă din Zănoaga încetează să mai fie mezină raionului. Se inaugurează gospodăria colectivă din satul Ghizdăvești. Erau înscrise 191 de familii la începutul festivităților de inaugurare, peste 270 la sfîrșitul lor. Ce a determinat o atît de rapidă creștere a numărului de familii înscrise în gospodăria colectivă? Calculul făcut de comitetul de inițiativă în darea de seamă prezentată. Gospodăria colectivă din Celaru, un sat vecin, obținuse în acest an la hectar cu 611 kg mai mult grîu decît întocăritșii din Ghizdăvești. Dacă țărânii din Ghizdăvești ar fi înființat gospodăria colectivă odată cu vecinii lor din Celaru și ar fi avut o producție egală cu a acestora, ei ar fi obținut în plus peste 450 de vagoane de grîu, care, valorificat la prețuri de stat, le-ar fi mîrit veniturile cu circa șase milioane de lei.

După cum am văzut, acest calcul nu l-a lăsat indiferenți pe întocăritșii.

3 octombrie 1961. Sărbătoare la Găteș. Gospodăria care se inaugurează în această comună ridică la 51 numărul gospodăriilor colective din raion.

15 octombrie 1961. Se va inaugura și gospodăria colectivă din Bogateni. Gospodăria din Bogateni e, de altfel, constituită și organizată pe brigăzi și echipe. O dată cu constituirea acesteia unități, raionul Caracal nu mai are nici o comună fără gospodărie colectivă.

M. HOBIȚAN

An de an de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Brașov, pleacă pe ogoarele patriei mii de tractoare. În fotografie: montorii Iancu Motoc și Lajos Kari verifică un nou lot de tractoare.

Foto: AGERPRES

LA S.M.T. RECEA

Toți tractoriștii au datoria să execute lucrări de calitate

Stațiunea de mașini și tractoare Recea, regiunea Argeș, trebuie să execute în campania agricolă din această toamnă un volum de lucrări la pregătirea terenului și însămînțări în jurul a 41.000 de hectare. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute, aceste lucrări erau executate în procent de 36,5 la sută. Bine lucrează în această campanie brigăzile a 16-a, a 5-a, a 7-a, și încă altele. Brigada a 16-a, de pildă, care deosebește cele 4 gospodării agricole colective din comuna Brîncoveni, a reușit ca pînă la acea dată să pregătească aproape toată suprafața de 2.500 de hectare și să însămînțeze cu grîu mai bine de 1.100 de hectare. Pentru felul în care tractoriștii acestei brigăzi execută lucrările de arătură, disculți și însămînțări, membrii gospodăriilor agricole colective au numai cuvînt de laudă. Iată, bunăoară, ce-l spunea zilele acestea lui Constantin Ștefanache, șeful brigăzii a 16-a, Ion Saic, președintele gospodăriei colective din satul Văleni:

— Dacă băieții din brigada dumitale, tovarășe Ștefanache vor executa arătură, disculți și însămînțări tot așa de bine și repede ca pînă acum, fără greșuri și goluri, sîntem siguri că în următoarele 4-5 zile terminăm și cu această campanie, iar la anul, producția de grîu la hectar va fi și mai bună ca cea pe care am strîns-o în vara lui 1960.

Asemenea laude primesc de la gospodăriile agricole colective pe care le deservesc. Astfel, brigada a 9-a care lucrează pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comuna Oprelui, în campania agricolă prezentă, n-a prea „avut” parte de asemenea cuvînt.

— De ce? I-am întrebat pe tov. Gavril Mindroc, directorul S.M.T.-ului.

— Pentru că, aceștia brigadă

care este condusă de Constantin Diaconescu, îmi spune tov. director, nu se străduiesc întotdeauna să facă lucrări de cea mai bună calitate. Zilele acestea, conducerea gospodăriei din Oprelui ne-a anunțat că unii tractoriștii sau sint Alexandru Dinu, Vasile Necescu și Floarea Nicolaescu, execută lucrări cu multe cîlnuri și greșuri, lasă capete de tarale necarate și neînsămînțate. La această sesizare, ne-am deplasat la fața locului constatînd că cele arătate de gospodăria colectivă sînt juste. Pe loc, tractoriștii au fost puși să refacă lucrările, luîndu-se todată măsuri de sancționare lor. Sancționat a fost și șeful brigăzii de tractoare care nu a controlat cu mai multă răspundere lucrările pe care le executau tractoriștii din brigada lui. Tot atunci, tractoriștii învinuși și-au luat angajamente în fața conducerei S.M.T.-ului și a colectivității.

GH. BACIU

(Continuare în pag. 4-a)

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Amintiri de neuitat

Eram, acum cîteva săptămîni, în biroul preşedintelui gospodăriei colective „7 Noiembrie” din Semeac, raionul Arad. Fusese o zi foarte sălăburoasă, iar prin uşa deschisă se strecurau în încăperea ultimei raze de soare. Cîteva fasciole se proiectau pe unul din pereţi, luminînd un tablou înrămat, care mi-a atras atenţia prin aspectul său neobişnuit. M-am apropiat minat de curiozitate. Într-un chear înflorat se putea distinge un text sub care se înşirau trei rînduri de semnături, multe din ele tremurătoare, caligrafiate cu trudă. Textul scris cu o remarcabilă concizie cuprindea doar două fraze, dar ele aveau semnificaţia şi adîncimea unei adevărate epopi.

„Gospodăria agricolă colectivă Semeac, la 18 mai 1950. Noi, ţărani muncitori din comuna Semeac în drumul de Partid, sintem bine lămurii de importanţa gospodăriei agricole colective — singura cale spre o viaţă fericită.

Vom urma în luptă şi munca noastră măreţul exemplul Uniunii Sovietice „Sovietice Socialiste”.

Urmău apoi semnăturile, fiecare deosebită de cealaltă şi parcă în memorie am revăzut acel moment unic în marea lui, emoţionant, cînd cele 132 de familii de ţărani muncitori au semnat actul de constituire prin care păşeau pe singura cale spre o viaţă fericită, aşa cum şi doriseră dintotdeauna.

Comunistul Lazăr Pescariu, preşedintele, îmi citeşte semnăturile

pe care nu le înţeleg, amintindu-mi unde lucrează acum unul sau altul din vechii colectivisti.

— Craveţ Ioan e secretarul organizaţiei de partid, eu din 1956 sint preşedinte, Sibian Jiva lucrează la zootehnie... Fiecare la rostul lui în zootehnie, sau la vegetal. Am pornit pe drumul acesta luminat de pilda colhoznicilor sovietici, ascultînd cu încredere îndemnul partidului nostru. Ne-am angajat acum 11 ani, aşa cum scrie în actul de constituire, să urmărim în munca şi în lupta noastră acest exemplu măreţ şi nu am dat nici un moment înapoi. Am fost primii care am pornit cu hotărîre pe acest drum şi alături de noi au venit apoi şi ceilalţi conştenţi. Din anul 1959 Semeacul e colectivizat, iar în colectivă au intrat 1.460 de familii. Acum numai fondul de bază se ridică la peste 4 milioane lei, iar venitul anual atinge cifra de 7 milioane. Jumătate din acest venit ni-l dă zootehnia şi legumicultura.

— Ai vizitat Uniunea Sovietică, tovarăşe Pescariu?

— Auzindu-mi întrebarea, preşedintele se luminează la faţă şi zîmbeste parcă unei amintiri de neuitat:

— Mi-a fost dat să am această mare bucurie la 63 de ani, adică anul trecut. Am vizitat atunci Moscova şi Kievul. Sint minunată oamenii sovietici, prieteni buni, de naideje, primitivi, cu suflet cald de frate. Am trăit bucurii mari atunci cînd am vizitat Moscova, Kremlinul, staţiile metroului, frumoase cum nu cred că mai există altele în lume. Pe unde am trecut prin Moscova întineam sute de construcţii noi, adevărate palate. Mi s-a spus că peste un milion de moscoviti s-au mutat în case noi. Şi trebuie înţeles că nu numai în Moscova, ci în întreaga Uniune Sovietică se construiesc sute de mii de locuinţe noi, mii de întreprinderi şi fabrici, şcoli şi case de odihnă, laboratoare şi creşe, teatre şi palate de cultură.

— Probabil că ai vizitat şi Expoziţia? Ce anume te-a impresionat mai mult?

— Mi-a plăcut totul. În primul rînd succesele obţinute în creşterea animalelor. Am văzut o vacă recordistă din rasele nou create, de cercetătorii sovietici care dădea 54 litri de lapte pe zi, un adevărat automat de lapte. M-au interesat, de asemenea, rezultatele obţinute de prietenii sovietici în ceea ce priveşte creşterea animalelor în stabulaţie liberă, creşterea oilor, nouărilor agricole la culturile de cîmp. Vizităm expoziţia şi-mi dădeam seama că învăţăm cit nu înveţăm unora într-o viaţă de om.

Vizitatorul agriculturii sovietice, ca şi al întregii economii între care se închipuie. Aşa cum se arată şi în proiectul de Program al P.C.U.S. se va obţine pe baza ştiinţei şi a experienţei înaintate un înalt nivel agrozootehnic în toate colhozurile şi sovhozurile, o creştere nemălinfinită a tuturor producţiilor. Agricultură se va apropia de nivelul industriei în ce priveşte înzestrarea tehnică şi organizarea producţiei. Treptat se vor lichida în linii mari deosebirile dintre oraş şi sat, milioane de case — ţărăneşti de tip vechi vor fi înlocuite prin case noi, moderne sau reamenajate, iar nu peste multă vreme toţi cetăţenii vor absolvi şcoala medie. Numai Uniunea Sovietică poate să îndeplinească cele mai frumoase, şi mai înalte visuri ale omenirii şi mai bucur, şi aş vrea să mai am parte de ceva ani ca să mai vizitez o dată acele meleaguri scumpe, de neuitat, să văd generaţia fericită care va trăi în comunism.

Aceste cuvinte de dragoste şi sinceră preţuire pentru oamenii sovietici sint cel mai puternic omagiu al unui colectivist din părţile Aradului. Îl cheamă Lazăr Pescariu şi are astăzi înfelegătoarea şi virtutea a 64 de ani împliniţi.

LUCIAN CURSARU

Consfătuiri cu cititorii

Recent, la biblioteca comunală din Deleni, raionul Vaslui, regiunea Iaşi, a fost organizată o consfătuire cu cititorii la care au participat cititorii ai bibliotecii, bibliotecari din raioanele Birlad, Negreşti, Husi şi Vaslui, precum şi de la biblioteca regională Iaşi.

Consfătuirea a avut tema: „Creşterea animalelor — izvor de mari venituri în G.A.C.”. În cadrul consfătuirii s-a prezentat o informare cu privire la contribuţia bibliotecii comunale în dezvoltarea sectorului zootehnic din cele două gospodării colective din comună (comună e colectivizată), după care o serie de cititori ai bibliotecii, printre care colectivizii Aftanase Gh., Dinu Gh., Crăciun P. Ion, Chitic Neculai, Popa A. Gh. şi alţii au arătat cum au aplicat în practică învăţămintele culese din cărţile agrozootehnice care le-au citit de la bibliotecă. În felul acesta consfătuirea a constituit un schimb de experienţă pentru bibliotecarii din raioanele amintite.

După consfătuirea a urmat un program artistic, prezentat de formaţiile Casei raionale de cultură Vaslui.

VICTOR VASILIU
corespondent

Biblioteca cu activitate rodnică

Biblioteca comunală din Darabani este înzestrată cu peste 12.600 cărţi politice, beletristice, ştiinţifice şi agrozootehnice. Ducîndu-se o intensă activitate de popularizare a cărţii prin amenajarea de panouri cu coperte de cărţi, prezentarea de recenzii, organizarea de seri literare, numărul cititorilor a crescut continuu. Este de ajuns să arătăm că pînă de curînd au fost citite circa 9.000 cărţi de peste 1.600 cititori, ceea ce înseamnă că numărul cărţilor citite faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut este mai mare cu circa 3.000 iar cel al cititorilor cu peste 200.

C. BARBĂCARU
corespondent

Echipa de fluteraşi din comuna Căluş, raionul Ploieşti, a obţinut anul acesta premiul al II-lea în întrecerea finală cu cele mai bune formaţii din ţară.

Exemple ce merită a fi urmate

Căltătorul care trece pe la S.M.T. Cuza-Vodă, din raionul Călăraşi, nu se poate să nu rămîna plăcut surprins de grija gospodărească ce există aici: atelier mecanic modern, dotat cu maşini-unelte din cele mai perfecţionate, grup social cu un etaj, cuprinzînd dormitoare spaţioase, canină, club etc., făcînd dovada unei continue şi atente preocupări ca lucrătorii staţiunii să se bucure de condiţii cât mai bune de muncă şi de trai.

Fieşte, lucrurile n-au mers chiar de la început ca pe roate. Dar munca entuziasată a comunistilor a imprimat un avînt general mecanizatorilor, pentru a contribui, în orele libere, la darea în folosinţă — într-un timp cât mai scurt — a unor dintre preclapalele construcţii.

Cînd ală îndemna ateliere moderne, utilaje perfecţionate şi condiţii de trai bune, e firesc ca şi munca în producţie să se desfăşoare cu rezultate din ce în ce mai îmbucurătoare. Toate acestea au făcut ca mecanizatorii să execute reparaţiile la tractoare şi maşinile agricole de bună calitate, asigurînd astfel buna lor funcţionare în timpul lucrului în cîmp. Ca urmare, planul de producţie a fost realizat şi depăşit în fiecare campanie.

În campania de primăvară din acest an, de pildă, planul a fost realizat în proporţie de 103 la sută, iar cel din campania de vară în proporţie de 112 la sută; sint premise ca şi volumul de lucrări al campaniei de toamnă să fie realizat şi depăşit.

Explicaţia acestor succese constă în grija pe care o acordă comitetul sindicatului şi conducerea administrativă, creării unor condiţii de muncă şi de trai cât mai bune în staţiune şi la locul de muncă, acolo unde se hotărăşte soarta îndeplinirii planului de producţie.

Iată cîteva aspecte din felul în care s-a procedat la S.M.T. Cuza Vodă pentru a se rezolva cu succes această problemă. Ca urmare a îndrumărilor date de către biroul organizaţiei de partid, s-a repartizat fiecărei brigăzi nu cîte un vagon de cîmp, cum se obişnuia, ci cîte două vagoane. De ce acest lucru? Pentru ca într-unul să se amenajeze bucătăria şi sala de mese iar în celălalt dormitor. Locul brigăzii a fost ales în mijlocul taranelor pe care le lucrează brigada şi care este situat între 5-15 Km distanţă de sat. Aici s-a construit cîte un bordel pentru ulei, vaselină, benzină şi piese de schimb, şi un depozit pentru motorină. De asemenea, pentru fiecare tractor s-a stabilit locul de parcare.

Cu sprijinul colectivităţii, la fiecare brigadă s-a săpat cîte o fîntină pentru aprovizionarea cu apă în timpul muncii agricole. La unele brigăzi, din iniţiativa comunistilor, au fost amenajate şi băi. Mecanizatorii gătesc aici, la terminarea lucrului de peste zi, apă caldă pentru a se spăla. Au putea să surprindă o astfel de iniţiativă. Cum anume s-ar putea amenaja băi în plin cîmp? Iată cum: Din scînduri, puse la dispoziţie de gospodăriile colective, mecanizatorii au construit gherele înalte de 2 m, deasupra cărora au fost montate bazine recuperate din fostele rezervoare de la tractoarele I.A.R. Apa caldă este pregătită de către bucătarii brigăzii, care este pusă la dispoziţie de către gospodăria colectivă, ca urmare a hotărîrilor luate în şedinţe de sfat S.M.T.

Dar hrana tractoriştilor? Pînă acum cîtiva ani, în cîmp se asigura hrana rece (salam, brînză, suncă, marmeladă etc.). Aceasta făcea ca preţul de cost al mesei să fie ridicat. Pentru a se asigura hrană caldă în tot timpul lucrului în cîmp, gospodăriile agricole colective au repartizat brigăzilor de tractorişti cîte un bucătar (care îndeplineşte şi funcţia de paznic de cîmp şi care este retribuit cu 1,25 zile-muncă zilnic).

Alimentele de bază (carne, paste făinoase, grăsimile şi pinea) sint asigurate de către staţiune. În schimb, legumele se produc la faţa locului. În orele libere, tractoriştilor şi bucătărilor au lucrat grădini de legume şi zarzavaturii înfiinţate în jurul fiecărei brigăzi; aceste grădini au asigurat din belşug produsele legumicole.

Să poposim, de pildă, la brigada V-a condusă de tov. Rusu Stoian, care lucrează la gospodăria colectivă „1 Mai” din Cuza Vodă. Aici, la 6 Km departe de sat, se află tabăra brigăzii. În jurul ei, dai peste

o adevărată grădină unde mecanizatorii au cultivat în acest an roşii, ardei gras, ceapă, fasole, vinete, castraveţi, cartofi etc. De aici, ei au putut recolta tot ce au avut nevoie în materie de legume pentru pregătirea hranei calde. La această brigadă, ca şi la altele, s-au crescut porumbei şi găini. În acest fel, hrana i-a costat pe mecanizatori mult mai ieftin.

Comitetul sindicatului, cu sprijinul organizaţiei de partid, acordă o atenţie deosebită şi desfăşurării unei bune activităţi culturale. La brigada VII-a, de pildă, care lucrează la G.A.C. „Gheorghe Dimitrov” din Ceacu, la carei tabără se află la 15 Km de sat, vei putea admira o frumoasă bibliotecă volanată, o gazetă de perete, un grafic al întrecerilor socialiste între mecanizatori. Urmind exemplul comunistilor din brigada V-a aici mecanizatorii lucrează în orele libere la electrificarea taberei. În acest scop, staţiunea le-a pus la dispoziţie un grup electrogen de 25 CP. (Urmează ca în cel mai scurt timp comitetul sindicatului să asigure brigăzii şi un aparat de radio). Astfel, mecanizatorii vor putea citi în vagonul dormitor la fel ca şi la clubul din staţiune, la lumina becurilor electrice. Acţiunea de electrificare a celorlalte tabere este în curs.

Griji pe care le-o acordă comitetul sindicatului, conducerea administrativă a staţiunii şi comisiile gospodăriei colective, mecanizatorii li răspund prin executarea tuturor lucrărilor la timpul cerut şi la un nivel agrotehnic superior. De altfel, reţelele bune de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb boabe şi altele obţinute la hectar în acest an, în raza de activitate a staţiunii, sint dovezi grăitoare în această privinţă.

V. CAZACU

Manifestări cultural-artistice

În cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, în regiunea Suceava se vor organiza o serie de manifestări cultural-artistice, care vor populariza succesele deosebite ale poporului sovietic constructor al comunismului.

Printre manifestările culturale, un loc de frunte îl ocupă lărga popularizare în rîndul oamenilor muncii din regiune a măreţului Program al P.C.U.S. De asemenea, o serie de conferinţe ca „Totul pentru om”, „Comunismul — ziua de mîine a întregii omeniri”, „Ogoare colhoznică — laboratoare ştiinţifice” etc. Apoi la peste 120 de cinematografe săseşti din cadrul regiunii se va organiza „Luna filmului sovietic”, iar la cele 33 cinematografe „Săptămîna filmului sovietic”.

Cartea sovietică va fi, de asemenea, larg popularizată. Astfel, la mai multe biblioteci comunale, raionale şi case de cultură se vor organiza seri literare, recenzii etc., iar cooperatiile de consum vor deschide bazine şi vitrine ale cărţii sovietice. Numeroase vor fi şi serbările artistice ce se vor organiza cu sprijinul artiştilor amatori din satele regiunii, precum şi competiţiile sportive dotate cu „Cupa Prieteniei”.

La serbarea prieteniei romino-sovietice din satul Dimieni, regiunea Bucureşti, a participat un număr mare de ţărani muncitori care au asistat la conferinţa „Experienţa sovietică în întărirea economic-organizatorică a gospodăriilor colective”.

La căminele culturale din raioanele Roman, Tg. Neamţ, Tg. Ocna şi Adjud din regiunea Bacău au avut loc conferinţe consacrate prieteniei romino-sovietice. În comunele raionului Roman, de pildă, aproape 10.000 de ţărani muncitori au participat în cadrul celor 32 de cămine culturale la conferinţele ţinute cu prilejul deschiderii Lunii prieteniei romino-sovietice.

Sintem pregătiţi pentru noul an de învăţămînt

În anul şcolar 1961/1962 în cadrul Centrului şcolar agricol nr. 1 Slatina, vor funcţiona: o şcoală tehnică de maşini agricole, o şcoală tehnică de maşini zootehnice şi o şcoală tehnică pentru personal tehnic în specialitatea agricolă.

În prezent, elevii centrului nostru şcolar, însoţiţi de profesori, sint plecaţi la practică în gospodăriile agricole de stat Brebeni şi Curtisoara. Aici profesorii de specialitate se ocupă de buna desfăşurare a practicii în producţie, de lămurirea elevilor înţeleg să lege cunoştinţele teoretice de cele practice. Printre acestea se evidenţiază profesorul inginer Nedelcu Mihail, care la permanenţă se află în mijlocul elevilor îndrumîndu-i şi ajutându-i la practica de producţie.

Pe la sfîrşitul acestui luni, clad se va termina practica la producţie a elevilor, vom începe să nou an de învăţămînt, la vederea bunelor desfructuri a învăţămîntului, centrul nostru şcolar a luat din vreme măsurile ce se impun. Astfel, au fost varuite, vopsite şi îngrijite clasele existente, amenajindu-se în plus, din spaţiul vechi, încă două săli de clasă necesare bunelor scolarizării noilor elevi din şcolile tehnice de maşini. Clasele au fost dotate cu banci şi mese şi reparatate pe ani, după numărul elevilor. De aseme-

nea, au fost amenajate laboratoarele existente şi todată înzestrate cu noi materiale didactice. În acest fel vom putea face lecţiile în condiţii bune la cele mai multe discipline, deoarece a-a dorind că lecţiile tinde în laborator stă la oare instruire, iar elementele esenţiale ale lecţiei sint reţinute cu mai mult interes de elevi. Conducerea şcolii s-a preocupat îndeaproape şi de procurarea de manuale şcolare, lucru ce s-a făcut în strînsă colaborare cu cadrele didactice, care studiază în mod regulat listele noller manuale ce apar. Au fost procurate din timp şi rechiziţele necesare tuturor elevilor, în aşa fel ca la început de an şcolar fiecare elev să-şi aibă asigurată tot ceea ce îl este de trebuinţă. A fost amenajată un club, iar biblioteca şcolii a fost şi ea dotată cu foarte multe cărţi agrozootehnice, beletristice, ideologice etc.

O grijă deosebită a conducerii şcolii noastre a fost şi cea a creării condiţiilor optime de cazare: la dormitoare elevilor din cele două cămine s-a făcut curăţenia şi s-au mai amenajat încă 3 dormitoare. Patruile au fost reparate, uniformizate şi vopsite. De asemenea, s-au înlocuit revizuite şi reparate, iar altele confecţionate din nou. S-a avut în vedere ca fiecare pat să fie asigurat cu cîte 4 covoraşuri şi două pături.

Începînd din această toamnă, s-a normalizat sistemul de alimentare cu apă potabilă prin crearea unui grup electrogens şi a unui bazin de 100 m.c. care poartă alimenta cu apă în bune condiţii întreg centrul şcolar. Echipamentul pentru elevi a fost şi el procurat şi înmînat fiecăruia în parte.

Aceiaşi interes a fost manifestat şi în ceea ce priveşte aprovizionarea cantinei şcolii cu majoritatea alimentelor necesare pentru o perioadă mai lungă. Au fost lăchiate astfel contracte cu o serie de unităţi comerciale pentru procurarea unor alimente, iar de la gospodăria didactică a şcolii au fost făcute peste 600 kg. de bulion, s-au pregătit murături, peste 2.000 kg. de fasole uscată, prune uscate etc., în scopul servirii unei mese substancioase şi variate în tot timpul anului.

Aşadar, noul an şcolar se găseşte în plină activitate practică şi gospodărească şi todată în mare măsură pregătită ca procesul de învăţămînt să se poată desfăşura în condiţii bune, în vederea pregătirii viitorilor maşini şi tehnicieni agronomi necesari agriculturii noastre socialiste.

Ing. MATEI MIHAIL
Director adjunct

CREŞTEREA BUNĂSTĂRII ȚĂRĂNIMII MUNCITOARE — OBIECTIV PRINCIPAL AL REGIMULUI NOSTRU 1)

Ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră este o problemă de importanţă fundamentală care stă meru în atenţia partidului şi guvernului.

Satisfacerea necesităţilor materiale şi culturale mereu crescînde este ţelul politicii partidului nostru. Sarcina de bază spre care se îndreaptă eforturile oamenilor muncii, arată tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul ţinut la Congresul al III-lea al P.M.R., este continua ridicarea nivelului de trai, material şi cultural al oamenilor muncii, dezvoltarea învăţămîntului şi culturii, a măsurilor de ocrotire a sănătăţii prin creşterea continuă a producţiei şi productivităţii muncii.

Industrializarea socialistă este condiţia fundamentală, temelia dezvoltării materiale a întregii economii naţionale, a înzestrării ei cu tehnica cea mai avansată, a creşterii producţiei şi productivităţii muncii. Urmind cu încredere linia politică trasată de partid, de industrializarea socialistă a ţării, poporul nostru a obţinut succese mari în dezvoltarea industriei socialiste şi pe această bază, a întregii economii naţionale. În anul 1960 volumul producţiei industriale globale a fost de peste 5 ori mai mare decît nivelul maxim atins în 1938. Creşterea puterii economice a ţării noastre se vede cu deosebire şi în faptul că în numai 11 săptămîni în 1960 am realizat întreaga producţie industrială a anului 1959. Congresul al III-lea al P.M.R. a trasat sarcina ca în decursul planului de 6 ani (1960—1965) producţia industrială să se dubleze. Realizarea planului pe 1960 cu aproa-

pe 17 la sută mai mult decît în 1959, arată că prevederile planului şesenal vor fi realizate şi chiar depăşite.

Dezvoltarea industriei într-o asemenea proporţie, înzestrarea ei cu o tehnică modernă, a creat condiţiile necesare dezvoltării şi agriculturii care a fost înzestrată cu un mare număr de tractoare şi diferite alte maşini agricole, realizate la un înalt nivel tehnic, apreciat şi în străinătate. La sfîrşitul anului 1960 numărul tractoarelor fizice a fost de 44.104; agricultura dispunea, de asemenea, de peste 46.130 pluguri de tractor, de peste 33.048 semănătoare mecanice, 20.667 cultivatoare mecanice, 17.577 combine şi autocombine pentru păioase etc.

Marile progrese obţinute în domeniul mecanizării agriculturii se pot vedea mai bine printr-o simplă comparaţie cu situaţia din timpul regimului burgeois-moşieresc cînd agricultura se afla într-o cumplită stare de înapoiere. Producţia agricolă se baza atunci pe munca manuală şi pe unelte de muncă rudimentare, înapoiate. Astfel în anul 1941 la fiecare 100 ha de teren arabil, reveneau mai puţin de 15 pluguri trase de animale, 10 graps, 2 cultivatoare, 15 căruţe şi care, şi nici măcar o semănătoare sau secerătoare. În întreaga ţară existau numai 4.049 de tractoare, şi acestea în proprietatea moşierilor şi chibaurilor.

Datorită politicii de întărire continuă a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, a ajutorului multilateral acordat în permanenţă de către statul nostru socialist, a crescut an de an producţia agricolă. Între anii 1954—1960, producţia globa-

lă agricolă a obţinut un spor mediu anual de 4,2 la sută, iar în anul 1959—1960, producţia agricolă a crescut în comparaţie cu 1957—1958, cu 13 la sută la grîu şi cu 12 la sută la porumb.

Creşterea producţiei şi productivităţii muncii în toate ramurile economiei naţionale a determinat sporirea veniturii naţionale de 2,7 ori în 1960 faţă de 1938. Creşterea veniturii naţionale a permis în acelaşi timp şi în raport cu această ridicare a nivelului de trai, material şi cultural al celor ce muncesc. În ultimii zece ani, în urma creşterii salariului nominal al tuturor salariaţilor din întreprinderi şi instituţiilor ţării noastre, a diferitelor reduceri de preţuri la bunurile de consum, precum şi a diferitelor ajutoare materiale, salariul real a crescut cu 85 la sută. S-au îmbunătăţit în acelaşi timp condiţiile de trai ale ţărănimii muncitoare s-a schimbat, din temelii, viaţa sa tului nostru.

Munca pentru transformarea socialistă a agriculturii a avut ca rezultat cuprinderea în sectorul agricol-cooperatist a 82,8 la sută din suprafaţa arabilă cooperativizabilă a ţării. Munca în unităţile agricole socialiste, făcută pe tarlăle întinse, cu ajutorul tehnicii înaintate, şi al metodelor ştiinţifice a dus la creşterea producţiei şi productivităţii muncii agricole, ceea ce a avut ca urmare mărirea an de an a veniturii ţărănimii. În sporirea producţiei agricole, un rol foarte important l-a avut aplicarea principiului contingenţei materiale. Introducerea treptată a sistemului de contractări şi achiziţii a contribuit la creşterea producţiei

agricole şi la creşterea veniturilor ţărănimii. Numai în cursul anului 1960, veniturile băneşti ale ţărănimii, provenite din vânzarea produselor agricole către stat s-au ridicat la cca. 9,5 miliarde lei. Şi aceste venituri cresc continuu.

Venitul agricol obţinut într-o gospodărie ţărănească cu o întindere de pămînt pînă la 4 ha şi cu 5 membri de familie, asigură în 1933—1934 un venit de 5 lei de persoană; în 1935—1936 acest venit s-a redus la 3,2 lei pe o zi de o persoană. Cu acest venit ţăranii trebuiau să acopere nu numai nevoile de întreţinere a traulului, dar trebuiau să plătească impozitele, datoriile şi dobînzile către cămătar şi stat, refacerea şi repararea inventarului agricol etc., la care se mai adăugau şi preţurile ridicate ale produselor industriale faţă de cele agrare, ceea ce scădea şi mai mult puterea de cumpărare. Toate acestea făceau ca veniturile ţăranilor să nu satisfacă nici condiţiile unei existenţe mizere. Pentru a-şi duce viaţa de azi pe mîine, ţăranii erau nevoiţi să se împrumute la cămătari şi chibauri. Astfel, un ţăran din comuna Oar, judeţul Satu-Mare, fiind nevoit să împrumute 75 de lei de la un chibaur, acesta l-a luat un cal, un ham, carul, un plug de fier, o cială de trifoi şi alte lucruri cu valoare de aproape 13.000 lei.

În anul 1934 din totalul gospodărilor ţărăneşti 83 la sută aveau împrumuturi care se ridicau la sume ce depăşeau în multe locuri de pildă a ţăranilor, în judeţele Ilfov şi Constanta, valoarea totală a datoriilor depăşea valoarea terenurilor aflate în proprietatea ţăranilor. Astfel, în judeţul Ilfov valoarea terenurilor era de 10.942.850 lei, iar a datoriilor de 12.125.120 lei. În judeţul Constanta valoarea terenurilor era de 1.302.500 lei, iar a datoriilor de 1.654.321. Ori câi ar fi muncii ţăranii respectivi, chiar dacă şi-ar fi vîndut tot pămîntul şi încă nu ar fi reuşit să-şi achite toate datoriile. În anii puterii populare, această stare de mizerie a fost înlăturată cu desăvîrşire şi pentru todeauna. Moşierii, chibaurii şi toţi exploataorii şi cămătarii au fost înlăturaţi pentru todeauna.

În condiţiile regimului nostru de

mocrat-popular veniturile ţăranilor în general şi mai ales ale colectivităţilor cresc nefîncetate. Astfel, în anul 1960, veniturile colective au distribuit colectivităţilor produse şi bani în valoare de 19 lei în medie pe ţară pentru fiecare zi-muncă. Un număr de 755 gospodării au repartizat produse şi bani în valoare de peste 25 lei de fiecare zi-muncă; din acestea, în 293 de gospodării valoarea zilei-muncă a fost de peste 30 de lei. La acestea se mai adăugă produsele obţinute în gospodăria personală pe care colectivităţile le consumă sau le vînd cu amănuntul la piaţă. Trebuie să subliniem că acestea constituie un venit net, neimpozabil, destinat exclusiv satisfacerii nevoilor de consum personal al ţăranilor.

O contribuţie însemnată la ridicarea nivelului de trai al ţărănimii îl alături de toţi oamenii muncii, l-a constituit şi reducerea sistematică a preţurilor produselor industriale. În perioada 1955—1961 au fost înlăturate 6 reduceri de preţuri, fapt ce ridică puterea de cumpărare şi de aprovizionare cu bunuri de consum a întregii populaţii, deci şi a ţărănimii.

Deosebirile dintre felul în care trăiau ţăranii în trecut şi felul în care trăiesc astăzi se vede şi din următorul calcul: în 1938 pentru a-şi cumpăra un kg de zahăr trebuia să vîndă în plus de 1,5 ori porumb şi 2—2,2 ori carne, pentru un litru de petrol, în plus cca 50 la sută porumb şi 70—80 la sută carne etc.

Din aceste date rezultă că în anul 1938, pentru a-şi putea cumpăra aceste cantităţi de produse industriale, un ţăran trebuia să vîndă mult mai multe produse agrare decît în anul 1958. Trebuie să subliniem că din anul 1958 şi pînă în prezent s-au mai efectuat o serie de reduceri de preţuri la produsele industriale, ceea ce a ridicat şi mai mult puterea de cumpărare a ţăranilor muncitori.

Ca urmare a creşterii veniturilor ţărănimii în anii puterii populare, a crescut simţitor şi consumul acestora. După datele bugetelor de familie rezultă că numai între anii 1954—1959 a crescut consumul la pine la

un nivel de 130 la sută, la carne şi grăsimi la 156,5 la sută, la lapte la 140 la sută, la unt la 136,4 la sută, la zahăr la peste 720 la sută, iar la ouă la peste 160 la sută. Expresie a creşterii consumului de produse industriale, la sare o constituie şi creşterea desfructurilor prin comerţul cooperatist. Astfel, între anii 1955—1959 au fost vîndute la sare de 2,6 ori mai multe tricotate, de 2 ori mai multe confecţii, de 2,3 ori mai multă încălţămînt.

De un nivel şi mai ridicat de trai se bucură ţăranii colectivisti. Din unele calcule rezultă că ţăranii colectivisti au consumat în plus faţă de ţăranii individuali: grîu cu 56 la sută, carne cu 30 la sută, untură 41 la sută, ulei 46 la sută, zahăr 68 la sută.

Consumul mai mare al ţăranilor colectivisti faţă de cei cu gospodărie individuală se explică prin faptul că colectivisti îşi desfăşoară activitatea în condiţii de producţie deosebite, folosesc tractoare şi alte maşini agricole pe suprafeţe întinse de pămînt, măresc fertilitatea solului cu ajutoaru îngrăşămintelor chimice, reuşind, să obţină producţii cu mult superioare. Astfel, în anul 1960, în condiţii climatice nu tocmai favorabile gospodăriile colective au obţinut pe ţară o producţie medie la hectar cu aproape 500 kg grîu şi aproape 800 kg porumb-boabe mai mult decît gospodăriile individuale. Înzestrarea agriculturii cu circa 100.000 tractoare fizice şi alte multe maşini agricole, aşa cum arată documentele Congresului al III-lea al P.M.R., înzestrarea economic-organizatorică a gospodăriilor agricole colective şi dezvoltarea lor multilaterală, vor crea condiţiile necesare ca pînă în 1965 să crească producţia agricolă cu 70—80 la sută faţă de 1959. Pe această bază va fi posibil ca pînă în anul 1965, veniturile reale ale ţărănimii să sporască cu circa 40 la sută. În principal prin mărirea producţiei agricole şi valorificarea produselor agricole stăp pe calea contractărilor şi achiziţiilor.

De un nivel şi mai ridicat de trai se bucură şi toţi oamenii muncii, l-a constituit şi reducerea sistematică a preţurilor produselor industriale. În perioada 1955—1961 au fost înlăturate 6 reduceri de preţuri, fapt ce ridică puterea de cumpărare şi de aprovizionare cu bunuri de consum a întregii populaţii, deci şi a ţărănimii.

Deosebirile dintre felul în care trăiau ţăranii în trecut şi felul în care trăiesc astăzi se vede şi din următorul calcul: în 1938 pentru a-şi cumpăra un kg de zahăr trebuia să vîndă în plus de 1,5 ori porumb şi 2—2,2 ori carne, pentru un litru de petrol, în plus cca 50 la sută porumb şi 70—80 la sută carne etc.

Din aceste date rezultă că în anul 1938, pentru a-şi putea cumpăra aceste cantităţi de produse industriale, un ţăran trebuia să vîndă mult mai multe produse agrare decît în anul 1958. Trebuie să subliniem că din anul 1958 şi pînă în prezent s-au mai efectuat o serie de reduceri de preţuri la produsele industriale, ceea ce a ridicat şi mai mult puterea de cumpărare a ţăranilor muncitori.

H. MARINESCU

Pe urmele materialelor publicate

În numărul 773 al ziarului nostru a fost publicat un articol intitulat „Să fie intensificat ritmul construcţiilor în gospodăriile agricole colective din regiunea Dobrogea”. În articol se arată, între altele că, din totalul construcţiilor planificate pînă către sfîrşitul lunii septembrie, fuseseră terminate abia 370.

Răspunzîndu-ne, Serviciul plan-construcţiilor din cadrul Secţiei agricole al sfatului popular Dobrogea, ne-a arătat că lucrările au fost

mult impulsionate în ultima vreme, astfel încît din 1.322 obiective planificate, s-au terminat 503,

Luptăm pentru un consum cit mai mic de muncă la tona de produs

Gospodăria noastră colectivă este o unitate tânără. Încă nu a împlinit doi ani de activitate. Cu toate acestea, ea a obținut unele rezultate economice bune. Printre altele, merită să fi subliniat faptul că anul trecut valoarea zilei-muncă a fost de 32 de lei, iar în anul acesta, așa după cum prevede planul de producție, va fi de 35 lei.

După părerea noastră, ceea ce a contribuit și contribuie în cea mai mare măsură la ridicarea valorii zilei-muncă este, în primul rând, grija pe care organizația de partid și consiliul de conducere o au în permanență pentru reducerea consumului de muncă la unitatea de produs. Căci, trebuie arătat, că atât în anul trecut, cât și în acest an noi am reușit ca la mai toate culturile să obținem tona de produs cu un consum de muncă mai mic decât cel planificat. Aceasta, bineînțeles, fără a mări norma de lucru sau a suprima anumite lucrări agrotehnice prevăzute în planul de producție. Ba dimpotrivă. Considerăm că tocmai respectarea cu strictețe a normelor de lucru stabilite de adunarea generală, ținerea unei bune evidențe și executarea la timp și bine a tuturor lucrărilor agrotehnice la fiecare cultură, au dus la realizarea de producții mai mari decât cele planificate, cheltuiala de muncă la tona de produs reducându-se. Punctul accent pe reducerea consumului de muncă la unitatea de produs prin sporirea productivității planificate și nu prin mărirea normelor sau neexecutarea unor lucrări se obține concomitent cu creșterea valorii zilei-muncă, și sporirea numărului mediu de zile-muncă ce revin la un colectivist. Veniturile colectivității cresc astfel pe două căi.

Dar să luăm un exemplu: Gospodăria noastră a cultivat 170 de ha cu floarea-soarelui. Conform normelor de lucru stabilite la începutul anului și a dezvoltării lucrărilor în planul de producție s-a prevăzut ca la această cultură să se realizeze o producție de 2.500 tona de produs pe ha.

De la 59 de juminci la începutul lui 1959, G.A.S.-Drăgușeni din raionul Săveni a ajuns în prezent la un efectiv de 280 de taurine, din care 100 de vaci de lapte. Producția de lapte pe cap de vacă a crescut de la 2.400 de litri în 1958 la 2.800 litri în 1959, iar în primele 9 luni ale acestui an curs s-a realizat o producție medie de 2.600 de litri de lapte pe cap de vacă.

Este bine de știut
Gospodăria noastră a cultivat 170 de ha cu floarea-soarelui. Conform normelor de lucru stabilite la începutul anului și a dezvoltării lucrărilor în planul de producție s-a prevăzut ca la această cultură să se realizeze o producție de 2.500 tona de produs pe ha.

Subliniem că planificarea consumului de zile-muncă pentru fiecare cultură s-a făcut cu rigurozitate, în funcție de condițiile de producție existente în gospodăria noastră.

Acum, când floarea-soarelui a fost recoltată și transportată la baza de recepție în contul contractului, fișele contabile ne dau posibilitatea să facem comparații destul de îmbucurătoare. Mai întâi trebuie spus că datorită urmării în tot cursul anului a executării lucrărilor prevăzute în plan și a consumului de muncă la fiecare din aceste lucrări, s-a reușit ca pe întreaga gospodărie cheltuiala de zile-muncă la această cultură să nu depășească pe cea planificată. În schimb însă, executând lucrările la timp și bine, cultivând floarea-soarelui dintr-un soi productiv, folosind o bună suprafață îngrășăminte naturală, producția obținută este cu 230 de kg la ha mai mare decât prevedea planul. Este limpede că, în această situație, consumul de muncă realizat la tona de floarea-soarelui a fost mult mai mic decât cel planificat. Calculele arată că în acest an noi am realizat tona de floarea-soarelui cu o cheltuială de 21 de zile-muncă, deci cu două zile-muncă mai puțin decât prevedea planul și cu 5 zile mai puțin decât anul trecut. Se înțelege că această reducere a cheltuielii de muncă duce în ultimă

instanță la sporirea veniturilor, la ridicarea valorii zilei-muncă. Și floarea-soarelui nu este singura cultură la care am redus în acest an cheltuiala de muncă pe unitatea de produs. Deși nerecoltat în întregime, putem afirma cu destulă siguranță că și la porumb și stevia de zahăr consumul de zile-muncă la tona de produs va fi redus cu 2-4 zile-muncă față de plan. Aceasta ca urmare a obținerii unei producții mai mari decât cele planificate, fiindcă în ceea ce privește consumul de muncă la unitatea de suprafață și a fost ceva-veea mai mare decât cel planificat datorită faptului că am executat și o serie de lucrări pe care nu le prevăzusem la începutul anului. Lucrările executate în plus au fost justificate de producția obținută.

Dându-ne seama de rolul important pe care îl are sporirea productivității muncii, noi vom lupta ca în anul următor să valorificăm toate posibilitățile de care dispunem pentru a reduce din ce în ce mai mult cheltuiala de muncă la tona de produs.

COSTICĂ GHEORGHIAS
președintele gospodăriei colective
„Al 3-lea Congres al P.M.R.”
— comuna Bălești, regiunea Ploiești

ION BUZEA
inginer agronom

De la G.A.S. Drăgușeni-Suceava ni se comunică:

In contul anului viitor

De la 59 de juminci la începutul lui 1959, G.A.S.-Drăgușeni din raionul Săveni a ajuns în prezent la un efectiv de 280 de taurine, din care 100 de vaci de lapte. Producția de lapte pe cap de vacă a crescut de la 2.400 de litri în 1958 la 2.800 litri în 1959, iar în primele 9 luni ale acestui an curs s-a realizat o producție medie de 2.600 de litri de lapte pe cap de vacă.

turmei și a peltocelilor, fapt care s-a tradus prin obținerea unui preț de vânzare per bucată mai mare cu 50 la sută decât cel planificat.

Prin valorificarea produselor din sectorul ovin, G.A.S.-Drăgușeni din raionul Săveni a realizat un beneficiu net de 380.000 de lei. Frunzișii în sectorul ovin sunt tovarășii: Valoarea Dămiruș brigadier, Păun Vasile cioban și Andrei Gh. cioban — responsabil cu creșterea tineretului.

Succesele vor fi continuate
Hotărâți să obțină și în viitor rezultate bune în creșterea animalelor, lucrătorii gospodăriei au asigurat toate furajele concentrate de care are nevoie unitatea din producție proprie. Finurile de borcag, trifoi și țep natural au fost recoltate și depozitate în condiții optime, iar pentru sectorul ovin s-au strins și vreji de mazăre. Cantitatea de nutreț insolzat prevăzută în plan a fost realizată.

380.000 de lei beneficiu net din sectorul ovin

Lupșind pentru traducerea în viață a sarcinilor ce revin din Direcțiile Congresului al III-lea al P.M.R. și din Documentele plenarilor C.C. al P.M.R. din iunie-iulie a.c., gospodăria de stat Drăgușeni și-a dezvoltat sectorul ovin care a ajuns în prezent la 3.600 de capete. Planul a fost îndeplinit și depășit la toți indicatorii. De la cele 1.316 de oi mame câte erau la începutul lui 1961, au fost obținute 1.356 de miei. Sarcinile de plan au fost depășite cu aproape 100 de hectolitri de lapte de oaie și cu peste 1.000 de kg. la tona. Gospodăria a depășit planul și la numărul de pielețe Karakul, realizând 756 de pielețe față de 500 planificate. Prin introducerea în sămânțările artificiale la ovine s-a îmbunătățit simțitor calitatea

recolte mari este în plină desfășurare la gospodăria colectivă din Văleni.

IMBINAREA CREȘTERII ANIMALELOR CU DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI VEGETALE — BAZĂ SIGURĂ A REALIZĂRII VENITURILOR MARI
Până anul trecut, creșterea animalelor nu prea l-a dat importanță. Aceasta nu pentru că n-ar fi existat posibilități, ci pentru faptul că mulți colectivități aveau o părere greșită cu privire la veniturile pe care le poate aduce zootehnia și aproape nici unul nu accepta să lucreze ca ingrijitor de animale. Atunci când colectivistul Clobotaru Gh., a fost solicitat să mearcă o grădă nu s-a putut abține să nu răbănească: „Adică, cum vine asta tovarășe președinte, eu sînt cel mai prost din sat ca să lucrez la vaci?” Președintele a zămbit, i-a luat deoparte pe colectivist, a discutat cu el, l-a convins de utilitatea lui în sectorul zootehnic. Organizația de partid din gospodărie a stat apoi de vorbă cu toți colectivității destoinici care puteau deveni buni ingrijitori de animale. Și deși într-un timp scurt gospodăria din Văleni a ajuns să aibă în proprietate obiective de 230 de bovine din care 49 de vaci de lapte, 381 de oi, 168 de porci, din care 21 de scroafe de reproducție, ea nu duce lipsă de ingrijitori. Cu toate că sectorul zootehnic e tânăr, gospodăria va realiza în acest an peste 2.000 de litri de lapte pe cap de vacă iurajată, ceea ce pentru început nu este de loc rău. Colectivistii au construit grajduri noi, fapt care le permite ca în 1962 să sporească efectivul de animale. După cum spunea tov. Papăuș Alex., brigadier zootehnic, în următorii ani încercătură de taurine la sute de hectare va tre-

Prin bună organizare a muncii și dezvoltare multilaterală

Venituri și valoare a zilei-muncă peste prevederi

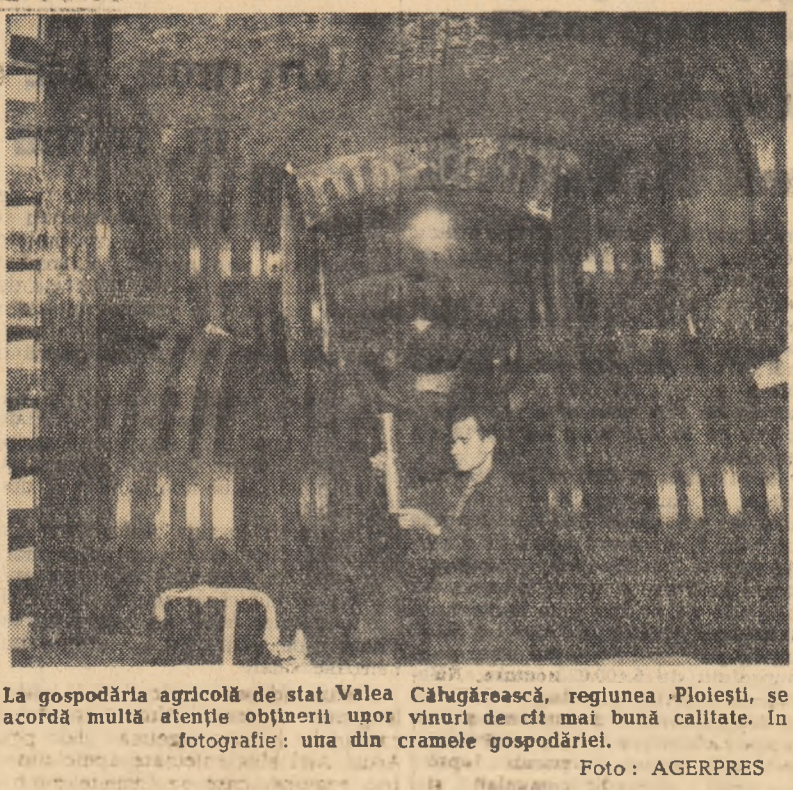
Cînd picăturile ondulate ale Moldovei își desăbracă haina curle a roadelor bogate, mi-am îndreptat pașii spre sediul gospodăriei colective „Drumul belșugului” din raionul Roman. Din mijlocul satului, o uliță largă, strălucită de o parte și de alta de plopi înalți, urcă pieștii spre mîncă deasupra unde se află sediul și clădirii, într-un loc foarte bine aranjat, școlă, o toamnă. De mulți ani de atunci, toamna venea la Văleni vestind toamnă și lipsuri. Acum, toamna este primă și progrese pentru sărbătorirea recoltei, ducerea animalelor adăposturilor tehnice, călduroase pentru iarnă, scoțese cu chibzușină ce trebuie făcut pentru asigurarea recoltei anului viitor. Cu alte cuvinte, toamna a venit la Văleni cu bucurii, dar și cu multiple preocupări.

recolte mari este în plină desfășurare la gospodăria colectivă din Văleni.

Din cultura grîului și de la grădina de zarzavaturi gospodăria a realizat în prima jumătate a anului peste 225.000 de lei venituri bănești. De la secția, mac, celsalele culturi tehnice și în continuare din grădina ea va mai obține peste 800.000 de lei, plus că va da în natură colectivității: zahăr, ulei, lărnime etc.

recolte mari este în plină desfășurare la gospodăria colectivă din Văleni.

recolte mari este în plină desfășurare la gospodăria colectivă din Văleni.

La gospodăria agricolă de stat Valea Călugărească, regiunea Ploiești, se acordă multă atenție obținerii unor vinuri de cea mai bună calitate. În fotografie: una din cramele gospodăriei.

INSEMNARI

Un om, câteva realizări și un angajament

In vremea când gospodăria colectivă „7 Noiembrie” din Cocarșeana a luat ființă, Petre Popescu era un fiicăndru. Și era într-ait de tânăr că deși îl stău vrednic, prețuit și drept, oamenii au stat mult pe gânduri pînă să-l încredințeze conducerea unei echipe. Îndoiala se deslășura treptat, iar când echipa condusă de el a luat-o cu mult înaintea celorlalte, de nu se găsea în toată gospodăria o altă, în stare să ajungă, îndoiala s-a risipit complet și definiții. Organizația de partid l-a primit în rîndul candidaților. Curînd, proaspătul candidat de partid a fost numit brigadier. Chiar de la început, brigada sa s-a instalat pe locul întâi. Și cînd — ales vicepreședinte al gospodăriei — a trebuit să o predea, brigada se găsea tot în frunte. Ca de altfel în tot timpul ei o condusese.

Anul trecut, colectivității l-au ales pe Popescu Petre președinte. Le plăcuse cum muncise ca vicepreședinte. Astfel pe scara stimei colectivității și a răspunderii în muncă, făcîndu-l de acum 12 ani a urcat treptă cu treaptă. Capacitatea sa organizatorică, inițiativa, curajul și răspunderea față de sarcinile încredințate, autoritatea pe care și-a creat-o prin muncă, l-au ridicat în funcția de conducător. „Bogăția noastră obștească, munca noastră cu tot ce va rodi ea, am încredințat-o unui comunist, unui om crescut și educat de partid” — spunea colectivistul Tudor Vasile într-una din zile.

Președintele colectivei se arată demn de încrederea acordată. Gospodăria colectivă „7 Noiembrie” se întindește mereu, crește bunăstarea oamenilor.

— Trăiesc din belșug oamenii noștri, povestește cu mîndrie agronomul gospodăriei, tov. Ion Nicolae. Anul trecut numai sectorul vegetal ne-a adus 3.100.000 de lei.

Dar omul cel mai bine informat în privința veniturilor este tov. Costică Anghel, corespondentul nostru din Cocarșeana. E contabilul șef al gospodăriei.

— Cum stați cu veniturile din zootehnie? L-am întrebat eu.

— Fără să se uite în registre, Costică Anghel începu:

— 384.500 de lei din valorificarea lînei, laptelui și a brînzii de oaie; 495.736 de lei din vânzarea animale-

lor vii pe bază de contract; 106.450 de lei din vânzarea ouălor și păsărilor; 32.869 de lei din vânzarea mierii de albine, pește și altele. Asadar, în 1960 numai sectorul zootehnic ne-a adus venituri bănești în valoare de 1.013.555 de lei.

— Și gîndiți-vă, interveni brigadierul zootehnic, Mitea Ion, că în urmă cu cîțiva ani în gospodăria noastră practic nu exista zootehnie. Acum avem aproape 600 de taurine, 800 de porcine, aproape 4.500 de oi, peste 6.000 de păsări etc., 72 de construcții zootehnice, dar nu le putem multumi cu atât.

Declarîndu-se de acord cu cele spuse de brigadierul zootehnic, președintele interveni în discuție.

— Într-adevăr nu ne putem mulțumi cu ce avem. Față de condițiile existente, creștem prea puține păsări. Plenara din 30 iunie — 1 iulie a C.C. al P.M.R. pe care am dezbătut-o și în consiliul de conducere și cu toți colectivității critice, pe bună dreptate, gospodăria colectivă care cresc puține păsări. Noi ne-am însușit critica și vom crește în 1962 peste 20.000 de păsări. Majoritatea păsărilor vor fi rațe și găște și de veți veni la anuș pe la noi veți găsi Borcea ca sînsă, ca acoperită cu nuferi.

Însămîntarea artificială la oi — acțiune care nu trebuie neglijată

În scopul înnulțirii rapide și îmbunătățirii calitative a raselor de animale, în ultimii ani, au fost organizate în fiecare regiune, centre de însămîntări artificiale. Fiind înzestrate cu clădiri corespunzătoare, aparatură de lucru modernă, reproducători de rasă de mare productivitate și cu cadre calificate, aceste unități aduc an de an, o contribuție însemnată la creșterea numerică a șeptelului și la sporirea productivității sale.

Pentru a ne da seama de modul cum sînt sporite gospodăriile colective din regiunile Galați și Brăsoi în aplicarea însămîntărilor artificiale la oi, am vizitat de curînd centrele de însămîntări artificiale Brăila din regiunea Galați, Prejmer și Turnișor din regiunea Brăsoi.

Rezultate bune...

Centrul de însămîntări artificiale Brăila are sarcina să asigure în acest an însămîntarea artificială a circa 80.000 de oi. Pentru reușita acțiunii, conducerea unității a luat din timp măsuri cu privire la verificarea și pregătirea berbecilor reproducători, opriind pentru acest scop numai exemplarele cu o producție de peste 7 kg lîna. În medie, s-a prevăzut ca de la un berbec să se obțină în sămîntarea a peste 1.500 oi. O deosebită grijă a fost acordată și școlarizării cadrelor de operatori însămîntători care au fost recrutați dintre cei mai buni ciobani sau brigadierii zootehnici din gospodăriile colective. Ținînd seama că în acest an centrul Brăila și-a extins raza de activitate, încă din vară specialiștii de aici au popularizat în rândurile membrilor colectivității avangajele pe care le aduce folosirea însămîntărilor artificiale la animale. În scopul obținerii de miei timpurii în gospodăriile colective, în acest an însămîntările artificiale la oi au început mai devreme. Față de 1960 cînd la data de 13 octombrie această acțiune abia începuse, pînă acum cîteva zile, la cele 66 de puncte organizate în raza de activitate a centrului Brăila, fuseseră însămîntate peste 21.000 de oi. Pot fi date ca exemple bune punctele de însămîntări artificiale organizate la gospodăriile colective „Givița Roșie” din comuna Insurățel, „7 Noiembrie” și „Drum Nou” din comuna Movila Mireșii și altele.

Rezultate la fel de bune au fost obținute și la Centrul de însămîntări artificiale Prejmer din regiunea Brăsoi. Pentru buna desfășurare a acțiunii respective, operatorii de la cele 15 puncte organizate în gospodăriile colective execută altă însă-

înșămîntările artificiale la vaci, cit și la ovine, fiind ajutați de către brigadierul zootehnic din G.A.C. sau de tehnicianul veterinar comunal. Cu toate că datorită spectaculozității regiunii, însămîntările artificiale au început aici mai tîrziu, pînă la data de 5 octombrie la toate punctele care funcționează în raza centrului fuseseră însămîntate artificial peste 4.000 de oi. Un mare număr de oi au fost însămîntate îndeosebi la punctele de însămîntări artificiale de pe lângă gospodăriile colective din Hărman și Prejmer.

„și nesatisfăcătoare

Cu toate că timpul este de acum întîrziat, în comunele Surdula Greci, Perșoru, Găiseanca și Brăteșu Vechi din raionul Făurei, pînă la data de 5 octombrie încă nu fuseseră organizate punctele respective pentru însămîntarea artificială a oilor, proprietate personală a colectivității. Răspunderea pentru această situație revine altor organelor agricole raionale cit și sfaturilor populare comunale care nu au acordat atenția cuvenită organizării și desfășurării în bune condiții a însămîntărilor artificiale la oi. Cuvîntele de laudă nu se pot spune nici despre felul cum se desfășoară această acțiune în raza centrului de însămîntări artificiale, Turnișor — raionul Sibiu. Din planul de 13.400 de oi cîte trebuie să fie însămîntate în acest an în raza centrului, pînă la data de 5 octombrie abia fuseseră însămîntate circa 3.000 de oi. Rezultatele slabe obținute la acest centru se datoresc, astăzi școlarizării superficiale a cadrelor de operatori, precum și lipsei de control a activității punctelor de însămîntări artificiale din partea specialiștilor centrului. Ca urmare, unii operatori ca, de exemplu, tov. I. Motrona de la punctul de însămîntări artificiale Racoviță și alții, lipsesc cu zilele de la serviciu.

Folosirea pe scară largă a însămîntărilor artificiale este o metodă eficientă menită să contribuie la îmbunătățirea rapidă a raselor de oi și la sporirea producției de lînă. De aceea, conducerea centrelor de însămîntări artificiale din Brăila, regiunea Galați și Turnișor — regiunea Brăsoi, împreună cu organele agricole raionale, trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru amenajarea și punerea imediat în funcțiune a tuturor punctelor de însămîntări artificiale astfel ca această acțiune să se poată desfășura în bune condiții.

ING. ION TATOMIR
ING. TRAIAN BILBIE

O SARCINĂ URGENTĂ A S. M. T. ȘI G. A. S.

Sregătirea pentru iarnă a construcțiilor și instalațiilor

În unitățile agricole socialiste, gospodăriile cu grijă a clădirilor și instalațiilor contribuie la bunul mers al producției, la asigurarea unor condiții corespunzătoare de lucru, mai ales în anotimpul friguros. În marea majoritate a G.A.S., S.M.T., centrelor școlare etc., s-a acordat din timp atenția cuvenită acestor probleme, realizîndu-se în termen reparații clădirilor și revizuirea instalațiilor.

La S.M.T. Stîlpu din regiunea Ploiești, clădirile pentru producție, cele sociale, culturale și locuințele se întind pe o suprafață de cîteva hectare. În stațiune, se vedește la tot pasul atenția pentru buna gospodărire a fondului clădit.

Datorită grijii atente a comitetului sindicatului din această unitate sînt asigurate lucrătorilor condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune. La construcția principală, atelierul mecanic — clădire spațioasă și bine utilată — s-a revizuit din timp instalația de încălzire, s-au completat calupurile de lemn de la pardoseală, s-au reparat tencuiele. Podul macar, care poate ridica și manevra greutatea pînă la 5 tone, a fost, de asemenea, pus la punct. La rîndul ei instalația electrică a fost supusă unei verificări minuțioase.

Deosebită atenție se acordă protecției muncii și mai ales prevenirii accidentelor în atelierul mecanic unde lucrează zeci de muncitori. Pe lângă acestea au fost montate încă câteva chiuvele în încăperea vestiar-pălării a atelierului.

Bine se prezintă situația și în ceea ce privește instalațiile de alimentare cu apă. În stațiune se află un puț forat și un castel de apă, luîndu-se toate măsurile pentru a feri de îngheț conductele. Mecanicul stațiunii tov. Ardeleanu Petre, care răspunde de mai mulți ani de alimentările cu apă următoare perioade modu cum se face și analiza bacteriologică a apei de băut. La depozitul semi-ingropat pentru alimentele cantinei s-a refăcut acoperișul și ventilația. Nu este neglijată nici extinderea plantației de pe alei și din perimetrul stațiunii.

Multă atenție s-a acordat pregătirii clădirilor pentru iarnă și la G.A.S. Sibiu. La această gospodărie care dispune de un puternic sector zootehnic a fost terminată în cursul lunii august reparația padocurilor și s-a refăcut pardoseala de cărămidă în îngrășătoria de porcine de la secția Gusterița. În analiza tehnico-economică a dezvoltării se arată că într-o perioadă de 3 ani se amortizează integral costul acestor reparații capitale, mîrîndu-se cu încă 12-15 ani menținerea în stare de funcțiune a grajdurilor. La cele 6 grajduri de vaci, în perioada cînd vitele erau în tabără de vară, la pășunat, s-au înlocuit leslele din lemn, degradate, cu lesle din beton, montîndu-se totodată și adaptori automate. Pentru soșirea anotimpului friguros cînd vacile intră în stabulație, cele 6 grajduri vechi au fost complet amenajate, asigurîndu-se astfel condiții bune de cazare animalelor. La fel

cele opt grajduri nou construite în acest an. Și la gospodăria de stat din Sibiu se acordă atenția deosebită instalațiilor necesare asigurării alimentării cu apă, muncă în care a depus mult suflet mecanicul gospodăriei, tov. Cornea Ilie.

Din păcate trebuie să arătăm că în unele regiuni ale țării mai există încă și acum unități unde lucrările de reparații și adăposturile pentru animale sînt neglijate. La îngrășătoria de porcine de la G.A.S. Iosia-Oradea, bunăoară, unde în timpul primăverii și verii din acest an s-au obținut frumoase sporuri în greutate la porcine nu sînt încă reparate învelitorile la unele grajduri. De asemenea, la G.A.S. Lechința din raionul G.A.S. Cluj, la ferma de păsări unde efectivele au crescut apreciabil în ultima vreme, lucrările de împănare la padoc, confecționarea automatelor pentru hrană, amenajarea interioară a cotelor sînt încă neterminate.

Este necesar ca în unitățile amintite mai sus să se termine în cel mai scurt timp reparațiile adăposturilor pentru animale. În legătură cu grajdurile de porcine a fost ridicată necesitatea de a se iniția în viitor, prin grija Institutelor de Proiectări și a direcțiilor respective din Ministerul Agriculturii, studii și experimentări pentru găsirea unor soluții mai economice la construcția pardoselilor.

ING. M. MARINESCU

În ultimul an colectivității din Bălești, regiunea Oltenia, au construit numeroase obiective necesare adăposturilor animalelor. În fotografie: noul grajd construit de curînd.

Foto: C. DUMITRU

Soporul sovietic întâmpină cu realizări strălucite Congresul al XXII-lea al S.C.U.S.

Nu este zi în care presa din U.R.S.S. să nu facă cunoscut cititorilor noi și strălucite victorii obținute de poporul sovietic în cinstea celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ale cărui lucrări vor începe la 17 octombrie. Peste tot, în întreaga țară, oamenii muncii, însușiți de prevederile proiectului de Program al P.C.U.S., sint cuprinși de un avânt al activității creatoare fără precedent. Puterea, bogățiile fără cale construitele comunismului cresc fără conștient, în fiecare sector de muncă, în industrie, în agricultură, în știință, se obțin succese remarcabile.

Întă, de pildă, constructorii hidrocentralei de la Bratislav, care va fi cea mai puternică din lume, avind o putere de 4.500.000 kW, și-au îndeplinit angajamentul luat de a pune în funcțiune, în cinstea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., primul agregat al hidrocentralei. La 10 octombrie el a pornit primul turbogenerator. Puterea turbogeneratorului este de 225.000 kilowatt. Constructorii termină în prezent și montarea celui de-al doilea turbogenerator. În ultimul stadiu al lucrărilor, se află și ferocentrala gigant de la Verane-Toghibak în Ural, iar la centrul atomic de pe lângă Voronej se montează acum turbinele, în timp ce sint pe șantiște lucrările pregătitoare pentru instalarea reactorului. Tot pînă la Congres va intra în funcțiune centrala electrică de la Petropavlovsk, care va aproviziona cu energie pămînturile deșelente

din Kazahstan, iar la Buharminsk se montează cea de a cincea turbidă. Cele mai multe lucrări energetice începute în perioada septenlului se află în ajunul intrării lor în funcțiune.

Printre strălucite victorii cu care oamenii sovietici întâmpină Congresul Partidului se numără și terminarea electrificării căii ferate Moscova-Baikal. Această magistrală, cel mai lung drum de fier din lume cu tracțiune electrică, se întinde pe 5.500 Km., depășind lungimea tuturor căilor ferate electrificate din S.U.A. Electrificarea a fost terminată cu un an mai devreme decît data planificată. Electrificarea acestei căi ferate va face, pe lângă realizarea de însemnătate economică, ca traseul de mărșuri să ajungă la destinație cu 9% de ore mai repede, iar colo de pasageri de două ori mai repede.

În fabrici și uzine, în întreprinderi, în sovhozuri și colhozuri, discuțiile asupra proiectului de Program al P.C.U.S. au scos la iveală noi inițiative, au dat și dau un ton mai puternic avânt muncii creatoare. La întreprinderea metalurgică din Enakievo, bunăoară, brigada lui Dmitri Sidoruk a luat inițiativa reducerii timpului de reparatii la captuarele „Siemens-Martin”. Aceasta însemnă că brigada lui Sidoruk poate produce lunar cîtevazeci de tone de oțel în plus. Inițiativa brigăzii a avut un larg răsădit în numai la Enakievo, ci și în uzinele din Kramatorsk, minele din Stalino, printră minerii din Debass. La marea în-

treprindere textilă „Triohgornia Manufactura”, la întreprinderea de construcții „S.M.U.L.”, la fabrica de ceară „S. M. Kirov”, în sute și sute de întreprinderi sovietice, au apărut și apar metode și inițiative noi care se concretizează în îndeplinirea cu mult înaintea de termen a planurilor de producție și producerea de bunuri la un înalt nivel de calitate.

Mari realizări înscris în bogatul bilanț cu care poporul sovietic întâmpină cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. și oamenii muncii din agricultură. În Ucraina, bunăoară, peste 8.000 de colhozuri și sovhozuri și 54.000 de ecipe s-au încadrat în îndeplinirea planului de producție de 5.000 kg de porumb boabe la hectar pe o suprafață de 3.000.000 hectare. Numeroase unități agricole socialiste și ecipe complexe mecanizate și-au propus obiective și mai mari. Pentru producții record de porumb luptă cu avînt tractoriștii comunisti și comsomoliștii și meștrii ai recoltelor bogate ca Evghenia Dolinuk, tractoristul Alexandr Ghitilov. Ei realizează și depășesc cu succes angajamentele luate în cinstea Congresului. Brigada lui Alexandr Ghitilov care a cultivat cu porumb în acest an 813 ha, a obținut o producție de pe primele hectare recolta de 6.000 kg. la ha. Dar printră cultivatori de porumb din Ucraina sint mulți care depășă și această cifră. Brigada condusă de Elena Kovalsk, din colhozul „Zorile comunismului”, de pildă, a recolat cîte 7.000 kg. porumb boabe la hectar.

Strălucite succese cu care poporul sovietic întâmpină Congresul Partidului Comunist constituie dovezi grațioase ale hotărârii sale de a da viață mărețului Program care va fi dezbătut de Congres. Program concret al înaintării spre culmele comunismului.

Valorificarea unor pămînturi fertile

De dimineață și pînă seara nu încetăză zgomotul motoarelor la încazarea înundabilă Volgo-Akhaba. Peste 400 de mecanicizatori ai trustului „Volgo-Akhabastroi” înlocuiesc în cinstea celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. încazarea la valoificarea unor pămînturi fertile. Încazarea este un proces de colhozuri pentru a include la colhozuri aproape 1.500 ha de câmp de pămînturi. În curând, mecanicizatorii vor preda sovhozurilor „Buznanski” și „Nikolski” peste 2000 ha de pămînt de încaz. Aici au și fost cîntate stăile de pompare pămîntoase.

În ultimul timp, colhozurile și sovhozurile regiunii II s-au predat în total mai mult de 50.000 ha de pămînturi de încaz.

Pe aceste terenuri au fost plantate livezi, vii, înălțatele grădini de zarzavat și flori. Aici se obțin pînă la 300-400 chilote de roșii, varză, pepeni și cartofi la hectar. În încaz se string în prezent cîte 500 chilote de masă verde de porumb.

Aceste recolte sint de 2-3 ori mai mari decît cele obținute pe terenurile de stepă. Lunca se transformă într-o grădiniță înfloritoare.

R. P. Bulgaria Un nou lac de acumulare în inima Rodopilor

La zece kilometri nord-vest de Ivailograd, între satele Lambuh și Hulha, valea rîsnei de zgomotele exploziilor din munți. Puternice excavatoare inghin bucați uriașe de stîncă pe care le preiau apoi din gura de fier a mașinilor șiruri de camioane. Peste tot se desfășoară o muncă febrilă.

Ani de-a rîndul rîul Arda își bătea joc de speranțele a sute de oameni. Locuitorii munților Rodopi au făcut chiar legende despre el, numindu-l „Rîul neîmblinzit al diavolului”.

În trecut energia rîului Arda era folosită doar de cîteva mîci mori de apă. În prezent, însă, printr-o rețea de lacuri de acumulare și hidrocentrale, Arda va iriga mii de hectare de pămînt, va lumina numeroase sate.

Nodul hidroenergetic de la Ivailograd constituie ultima treaptă a cascadei hidroenergetice de pe Arda. Aici sint colectate apele dintr-o regiune, care se întinde pe o suprafață de 5.195 km.p., situată în partea de răsărit a masivului Rodopi.

Rîul Arda se deosebește printr-o mare oscilație a nivelului apelor în timpul anului. Adesea, după căderea unor ploți abundente sau în perioada toamnei zăpezilor, nivelul apelor sale ajunge la cel al Dunării, ceea ce ducea la inundații ca-

tastrofale. De acest fapt s-a ținut seama la elaborarea proiectului nodului hidroenergetic. Proiectul prevede construirea unui baraj de beton în localitatea „Diavolski Most” („Podul dracului”), înalt de 74 m, care să lase să treacă prin creasta deversorului aproximativ 5.500 m.c. de apă pe secundă. Hidrocentrala Ivailograd se află în apropierea barajului, iar carcasa ei folosește la deversarea excesului de apă spre partea inferioară a barajului unde se află bazinul de absorbție. Această soluție, folosită pentru prima dată de hidroenergeticii bulgari, a permis economisirea unor uriașe fonduri.

Hidrocentrala va fi dotată cu trei grupuri de turbine a cite 33.300 kW. Puterea instalată totală va fi de 100.000 kW.

Pentru prima dată vor fi folosite turbine cu o mare viteză de rotație de tip „Kaplan”, produse de uzina din Haskovo.

După construirea barajului, lacul de acumulare „Ivailograd” cu un debit de aproximativ 200 milioane metri cubi de apă se va întinde pînă la mina „Madjarovo”. Pe malul lacului, lângă satele Bolislași și Malki Voden se vor construi cabane, baze sportive, centre de pescuit, unde se vor odihni sute de minerii din Rodopi.

NOTE

Protestul țăranilor japonezi

Bărbați și femei din satele de pe peninsula nordică a muntelui Fuji Yema au organizat în luna septembrie o demonstrație, protestînd împotriva ocupațiilor americane care le-au ocupat pămînturile și le-au transformat în aerodromuri și polițoane. Demonstrația ce a avut loc pe peninsula Kito-Fuji a zădărnicit manevrele de toamnă ale unităților americane de artilerie și infanterie marină.

Țăranii japonezi, profund nemul-

țumiți de „noua politică în domeniul agriculturii” care constă în aceea că guvernul a propus să fie redusă cu 60 la sută populația adrețată pentru a fi completată de rezervele de brațe de muncă ale industriei, duc acum și lupta împotriva ocupării pămînturilor lor de pămînt de către trupele americane aflate în Japonia. „După rîie și chelie” — zice un procerb rominec, care se potrivește și în cazul de față al țăranilor japonezi.

Alegerile din Grecia

La 29 octombrie vor avea loc alegerile în vederea formării unui nou guvern grec. Bătălia electorală se ducă cu înverșunare. Ambiiile partidelor care a pierdut fără timp de șase ani — Uniunea național-radicală (E.R.A.) și spetele adresa sint tranșantele mesaje sint din Grecia — sint pe prin toate mijloacele să-și manifeste cel puțin simpatia de rotari obținute la tratativele electorale. Marea majoritate a poporului grec însă, se ridică cu hotărîre împotriva ambelor foștii guvernatori care de fapt reprezintă reacțiunea din această țară. Nu este lipsit de semnificație faptul că „Noua mișcare țărănească” s-a lărgit, devenind Partidul Național Agrar, care face parte din Frontul agrar general democratic din Grecia (P.A.M.E.) alături de Uniunea Democrată de stînga (E.D.A.) și personalități democratice din așa-numitul centru. În bătălia electorală din Grecia sint angajate trei formații: Uniunea național-radicală, Frontul agrar general democratic și Uniunea de centru. Cum era de așteptat, imperialiștii americani „își tiră

nasul unde nu le fierbe oala”. După cum arată ziarul „Argiri”, „specialistul în mașinării electrolare, consilierul ambasadelor americane, Bennet, desfășoară o intensă activitate preelectorală, oferă deajuns, insistă la întevoderi, și vizitează fâșii și în acuma lideri și cadre din conducerea partidelor de centru. El exercită asupra lor o puternică presiune pentru a zădărnici realizarea unei colaborări largi e tuturor forțelor politice”.

În ciuda presiunilor consilierului ambasadelor americane, patrioții din Grecia luptă pentru saltarea țării, pentru realizarea coitirii democratice în drumul țării.

SCURTE ȘTIRI

● Din însărcinarea guvernului sovietic, Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a exprimat „cel mai categoric protest” în legătură cu conținutul atacurilor banditești asupra ambasadelor U.R.S.S. din Argentina. Acest protest este cuprins în nota Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. remisă la 10 octombrie domnului A. Oliva Del. însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Argentina la Moscova.

● Direcția firmei americane „Alls-Chalmers Manufacturing Co.” una din cele mai importante firme constructoare de material electric din S.U.A., a anunțat că va reduce salariile tuturor muncitorilor săi. Reducerea prevede o micșorare a salariilor celor 13.000 de muncitori ai societății cu pînă la 25 la sută și va fi aplicată începînd chiar din săptămîna aceasta.

● La 11 octombrie s-a reînnoit la Moscova A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

● În Italia, continuă acțiunile oamenilor muncii, al democraților și antifasciștilor pentru pace, împotriva pericolului de război. În provincia Veneto, în orașele Venetia, Padova, Vigonova, Dolese, au avut loc în zilele de duminică și luni adunări și marșuri ale păcii.

● La 11 octombrie, în numele guvernului U.R.S.S. amiralul S. G. Gorskov, comandantul suprem al flotei maritime militare a U.R.S.S., a predat în dar guvernului indonezian zece vedete blindate în cadrul unei ceremonii festive care a avut loc în portul Djakarta.

● Intr-un comunicat al Departamentului de presă de pe lângă președintele Consiliului de Miniștri a R. D. G. transmis de Agenția A.D.N. se arată: „Avind în vedere răspunderea ce o are pentru apărarea pe plan militar a Republicii Democratice Germane și pentru îndeplinirea obligațiilor în cadrul Tratatului de la Varșovia, Consiliul de Miniștri al Republicii Democratice Germane împuternicește pe ministrul Adunării Naționale să prelungească pe termene diferite, pînă la șase luni, durata serviciului militar, al anuntor categorii de militari cu cunoștințe de specialitate din cadrul armatei populare naționale, și în caz de necesitate, să prelungească, de asemenea, durata serviciului soldaților, subofitierilor și ofitierilor care urmează să fie lăsați la vatră în toamna anului 1961.”

Pentru realizări și mai bune în activitatea sportivă

De cîrînd, în sala de festivități a Ministerului Agriculturii s-a ținut conferința asociației sportive „Recolta” organizată cu prilejul alegerii noilor organe U.C.F.S. Din dărea de seamă prezentată s-a desprins că în cadrul acestei asociații s-au dobîndit rezultate destul de frumoase. Consiliul asociației sportive, îndrumat de către Comitetul de partid și în colaborare cu organizațiile sindicale și U.T.M., promovind spiritul muncii colective a desfășurat o rodnică activitate care poate constitui un exemplu.

Consiliul asociației sportive și-a axat munca pe cele 8 grupe, care reorganizate temeinic au dus o activitate susținută printre cei 1.264 membri înscriși în U.C.F.S.

S-au ținut lunar ședințe de instruire și de analiză a muncii, iar pe baza calendarului sportiv al asociației au fost organizate diferite competiții de masă. La Spartachiada de iarnă a tineretului au fost angrenați peste 1.300 salariați. Sportivii asociației au participat și la crosul „1 Mai” și „7 Noiembrie”, la o seamă de competiții în cinstea zilelor festive. Cu bune rezultate se desfășoară și campionatul pe asociație la care participă un număr de 1.400 salariați. Organizat sistem tur-retur, el cuprinde discipline ca: atletism, volei, șah, tir, tenis de masă, popice și fotbal.

De asemenea, și grupele sportive au organizat diferite competiții interesante. În această direcție putem evidenția grupa sportivă Fotogrametria, care a organizat competiții de șah, tenis de masă, fotbal, tir, volei.

Prin muncă voluntară membrii acestei grupe au amenajat un teren de volei, o sală de șah și tenis de masă. Putem evidenția, de asemenea, și grupele sportive I.S.P.A., Editura Agro-silvică, Centrala M.A. care s-au preocupat de organizarea competițiilor sportive ca: tir, volei, fotbal, șah, natație, popice etc.

Concursul cultural-sportiv al tineretului s-a bucurat de participarea a peste 1.000 de salariați din ministerul nostru. La faza raională sportivii noștri Iacob Ivin, Drăguș Eugenia, Sebe Maria etc., au ocupat locuri frumose.

Pentru pregătirea alegerilor organelor conducătoare U.C.F.S., consiliul asociației a dus o muncă susținută în cele 8 grupe sportive, unde trebuiau să se țină aceste alegeri.

În cîmtea acestor alegeri, grupele sportive au organizat diferite competiții, iar pentru jucătorii de tenis de masă și șah s-a amenajat o frumoasă sală, în care se pot organiza diferite

competiții sportive. Cu sprijinul organizațiilor de partid în toate cele 8 grupe adunările de alegeri s-au desfășurat în bune condiții, în conducerea lor fiind aleși cei mai buni și pricepuți membri U.C.F.S.

O vie activitate desfășoară consiliul asociației sportive și pe linia competițională. În cadrul campionatelor republicane, orășenesc și raional, asociația noastră participă cu 11 secții pe ramură de sport la: atletism, volei, popice, tenis de masă, tir, tafere, fotbal, turism, baschet, șah, handbal, tenis de cîmp.

În cadrul diferitelor competiții oficiale sportive asociației „Recolta” au obținut rezultate frumoase. În această privință putem evidenția pe campionul olimpic Ion Dumitrescu, care a ocupat locul III la recentul campionat mondial de tafere; pe tânărul Vogel Iosif, Drăguș Constantin, Frăția Gheorghe, Morolau Andrei, Lăzărescu Aneta, care au ocupat locul I, pe raion, la șah.

Secția de tenis de masă, care anul trecut a cîștigat campionatul raional, are anul acesta o frumoasă comportare la campionatul orășenesc. Totuși față de posibilitățile asociației la conferința s-a arătat că Consiliul asociației ar fi putut face mai mult. De exemplu, gimnastica în producție s-a introdus numai în Direcția Administrativă din grupa Centrală M.A. cu toate că s-ar fi putut introduce și în alte grupe sportive. Trezirea probelor complexului G.M.A. nu a stat întodeauna în atenția Consiliului, lucru ce a făcut ca asociația noastră să aibă în acest an doar 60 purtători ai insignei G.M.A. Numărul de membri U.C.F.S. este și el nesatisfăcător.

Nu a existat, de asemenea, o preocupare continuă pentru atragerea elementului feminin în activitatea sportivă. Turismul popular nu se desfășoară în limita posibilităților cele ale ministerului nostru.

Cu ocazia alegerii noilor organe U.C.F.S. conferința a aprobat planul de măsuri care prevede printre altele: creșterea numărului de membri U.C.F.S. cu încă 300, extinderea gimnasticii în producție, organizarea de excursii turistice de masă, creșterea activității de masă prin organizarea diferitelor competiții ca: Crosul „Să întâmpinăm 7 Noiembrie”, Spartachiada de iarnă a tineretului, campionatul pe asociație etc., atragerea elementului feminin în practicarea educației fizice, amenajarea prin muncă voluntară a unei baze sportive cu mijloace proprii.

M. DÂNCULESCU
secretarul Asociației „Recolta”

Delegați la Congresul P.C.U.S.

Tractoristul Sardan Imraliev

Mult a muncit omul ca să smulgă pămîntul roditor de sub stăpînirele semideșertului sărătușor. Și omul a învins. Aici, în stepetele Murganau, a dat în floare bumbacul, sau a întins covoare de iarbă verde, au pornit să freacă din frunze copacii tineri.

Sardan Imraliev se uită la toate frumusețile acestea și i se umple inima de bucurie cînd se gîndește că și el, un ostaș de rînd al partidului lui Lenin, a contribuit cu munca lui la renașterea stepelor.

În anii aceia cînd oamenii de știință căutau felurite căi pentru desăvîrșirea stepelor, Sardan era un băiețuș zburdalnic. Cînd s-a făcut mare, el a început să muncască pe o fermă, iar în scurtă vreme a luat în mîna volanul tractorului.

Cu trecerea anilor, sovhozul în care lucra Sardan a crescut, devenind un mare producător de „aur alb”. S-a maturizat și tîndrul tractorist, a devenit un mecanicior în cercat.

Intr-o bună zi a venit în sovhoz o mașină de recolat bumbac. Oamenii s-au strîns cînt în jurul ei. Apoi au urmărit-o curioși în lan.

Dar, iată, s-a rupt ceva. Sardan s-a apucat să mesteșugască la pieșele ei, dar nu putea cu nici un chip să găsească buba. Muncitorii aflați în jur se uitau la el și spunneau:

— Cine-a mai văzut să stringă bumbacul cu mașina! Nu merge!
— Nevasta lui Sardan a mai turnat și ea gaz peste foc:

— Lasă-te păgubăș, Sardan. Lasă stringem noi bumbacul, nu rămine el peste iarnă pe cîmp!

— Știu eu că stringeți, s-a aprins Sardan, dar cu ce preț? Cu prețul bătuților din palme și al nopților nedormite, nu?

Mașina a fost reparată. Sardan recolta cu ea tonă după tonă, dovedind avantajele recoltării cu mașina.

În sovhoz a luat ființă prima brigada de mecanizare complexă. În fruntea ei a fost pus Sardan. Să aplicăm nou! Aceasta e deviza muncii colective pe care-l conduce Sardan Imraliev.

... Mașina intră încet în lan. În buncher se vărsau buigări albe de bumbac brut. Din cînd în cînd Sardan întorcea capul și se uită la buncher. S-a umplut pe o treime... Pe jumătate... E aproape plin. Trebuie să mai bătorească bumbacul. Astăzi bucura. Anul trecut, buncherul nu se umplia dintr-o postă, dar acum nu mai încapă bumbacul în el. În fiecare zi Imraliev recoltează cîte 8-9 tone de bumbac. E limpede acum că angajamentul de a recolta cu mașina 300 de tone de „aur alb” va fi îndeplinit.

Toamna asta le-a adus multe bucurii cultivatorilor de bumbac din brigada lui Sardan Imraliev. Recolta e bogată. Frumos va fi darul pe care-l vor face ei Congresului partidului drag. Și mai au o bucurie oamenii din acest colectiv: conducătorul lor a fost ales delegat la Congresul al XXII-lea al partidului.

A. GLAZKOV

Actualitatea internațională

Semne ale timpului în lucrările O.N.U.

Lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., oglindesc marile transformări care s-au petrecut în ultimii ani în lume. Căvințele majorității reprezentanților stator se centează în jurul citorva probleme de bază: dezarmarea generală și totală, lichidarea definitivă a colonialismului, reorganizarea secretariatului general în așa fel încît în el să fie reprezentate, cu drepturi egale, statele socialiste, neutre și albeocurile militare occidentale, restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U.

Sintem departe de acea perioadă mai veche, cînd O.N.U. era transformată într-o simplă mașină de vot manevrată de S.U.A. și aliații lor din N.A.T.O., cînd adevăratele probleme care frămîntă omenirea erau de multe ori înmormîntate înainte de a fi dezbătute de Adunarea Generală. Inițiativele, propunerile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste se află în centrul atenției generale a opiniei publice mondiale și a reprezentanților diferitelor state la O.N.U. Datorită progreselor care au fost obținute în tehnica militară și a încredințării internaționale create de puterile occidentale, rezolvarea problemei principale a zilelor noastre; dezarmarea generală și totală sub un control internațional riguros — are astăzi o importanță mai mare ca orînd. Propunerile realiste sovietice, care prevădez dezarmarea pe etape în așa fel, încît să se elimine de la început posibilitatea dezlănțuirii unui război atomic și un control riguros, nu al înarmărilor, ci al procesului de dezarmare, își demonstrează actualitatea dacă ne-am referi numai la psihoză de război din S.U.A. În momentul de față, trustrurile de armament atomic, în urma sporiului bugetului militar al S.U.A., desfășoară o activitate nemăslînită de la războiul din Coreea și obțin profituri uriașe. Aceste cercuri interesate în cursa înarmărilor întreprin o psihoză de nebunie colectivă prin-

I. MIHĂILEANU

terea reclamei deșantată în jurul așa-ziselor adăposturi anti-atomice. Isteria a mers atît de departe încît revista franceză L'Express relatea că în S.U.A. se face în ziare publicitate în jurul unei truse pentru măsurarea radiațiilor atomice cu titlul: „acum puteți supravegheați eșderilor radioactive”, iar în magazine se află provizi în ambalaje speciale, rezistente, chipurile împotriva radiațiilor. Desigur, asemenea reclame „comerciale menite să aștie isteria războinică, nu au decît soful de a justifica politica de încordare a situației internaționale promovată de cercurile agresive din S.U.A. în problema Berlinului occidental.

Deși nu figurează pe agenda O.N.U., problema încheierii tratatului de pace cu Germania și a reglementării, pe această bază, a situației din Berlinul occidental, a întevodirilor pe care le-a avut ministrul de externe al Uniunii Sovietice, Gromiko, cu reprezentanții S.U.A. și Angliei sint în atenția celor prezenți la lucrările Organizației Națiunilor Unite. Au fost reținute cuvintele rostite de președintele Kennedy în conferința de presă, de miercuri seara, prin care se arată că „întevodirile de explorare vor continua probabil la Moscova, speranța S.U.A. și aliaților lor continuă să fie soluționarea pașnică și aceasta pare să fie, de asemenea, și dorința U.R.S.S.”. În același timp, nu pot fi decît condamnate aluziile la folosirea forței din aceeași conferință de presă a președintelui Kennedy, aluzii în care e vizibilă influența cercurilor militariste ale Pentagonului și ale cercurilor revanșarde de la Bonn.

Problema colonialismului continuă să fie în atenția fiecărui reprezentant al O.N.U. al țărilor socialiste și al țărilor neutre din Asia și Africa. În atmosfera generală de comba-

te a acestei monstruoase rămășițe a Evului Mediu în secolul nostru, reprezentantul Uniunii Sud-Africane a îndrăznit să ia apărarea politicii negre, dusă de colonialiștii ca lificind-o „luminată și realistă”. Aceasta neînșinare a provocat dezaprobarrea generală în Adunarea O.N.U., iar delegatul Liberiei, în aplauzele majorității adunării generale O.N.U., a cerut ca asemenea discurs „să fie sters din procesul verbal al ședinței, deoarece este o insultă la adresa tuturor africanilor”.

Asemenea reacții față de apărarea deschisă a colonialismului sint un semn al timpului, după cum tot un semn al timpului nostru este atitudinea multor vorbitori din Asia și Africa care, în cuvîntările la O.N.U., s-au pronunțat pentru reprezentarea R. P. Chineze în O.N.U., necesară pentru ca această Organizație internațională să devină cu adevărat reprezentativă. Numeroase fapte arată că anul 1961 va fi anul cel mai dificil de pînă acum pentru S.U.A. și aliații lor în încercările de a împiedica reprezentarea unui popor socialist de peste 600 milioane de oameni.

În sfințit, una din problemele urgente care se pun acum la O.N.U. este reorganizarea secretariatului său general. Delegatul Uniunii Sovietice, A. A. Roscin, observa pe bună dreptate că în secretariatul general, din 1659 posturi supuse repartiției geografice, 1280 (adică 77,2 la sută) sint ocupate de cetățeni ai țărilor care fac parte din alianțele militare occidentale, 288 (17,2 la sută) sint ocupate de cetățeni ai țărilor neutre și numai 91 (5,6 la sută) sint ocupate de cetățeni ai țărilor socialiste. Reorganizarea întregului aparat ca și al conducerii secretariatului general, pe baza egalității între cele trei grupe de state este o cerință justă, corespunzînd situației actuale din lume. După cum se știe, Uniunea Sovietică a făcut o propunere care dovedește dorința sa de a se ajunge

la un acord în această problemă, cerînd ca, în mod provizoriu, să fie ales un secretar general ajutat de trei locuitori reprezentînd cele 3 grupe de state. Această propunere în rîndurile țărilor neutre, dar ea întîmpină încă rezistență din partea S.U.A. și a celorlalte țări occidentale. În același timp, după întevodirea care a avut loc între A. A. Gromiko și Stevenson, agenția Reuters relatea că, singura persoană în jurul căreia se fac speculații privind postul de secretar general întevodit este U. Thant, reprezentantul Birmaniei.”

De asemenea, noile realități existente în lume și reflectate în O.N.U. impun mutarea sediului Organizației Națiunilor Unite într-unul din orașele Europei, Viena, Geneva sau chiar Berlinul occidental, pentru că pe un teritoriu neutru ar fi împiedicată înfrîngerea unilaterală pe care o exercită în prezent S.U.A. și partenerii ei occidentali.

La acest argument politic se mai adaugă și argumente de ordin geografic și economic. Astfel, pe o rază de 1500 km. depărtare de New York se află numai 2 capitale ale statelor membre ale O.N.U. — Washington și Ottawa, iar pe aceeași rază depărtare de Viena se află 20 capitale ale statelor membre ale O.N.U. Walter Lippmann, cunoscutul comentator internațional, care s-a pronunțat într-un articol apărut acum cîteva zile, pentru alegerea Berlinului occidental ca sediu al organelor O.N.U., adăuga că o asemenea soluție, „oricît de utopică și idealistă ar părea”, ar reglementa pașnic și problema Berlinului occidental care ar avea astfel un viitor bun, „mult mai bun decît acela de oraș în agonie, ținut în viață prin subvenții și prin cerința indoleinică că S.U.A. și aliații lor vor fi dispuși todeauna să trăiască pe pragul războiului termoneuclear”.

Din toate cele expuse mai sus rezultă că dezbaterile actuale, sesiuni a O.N.U., în care se oglindesc realitățile contemporane, demonstrează spiritul de inițiativă al statelor socialiste, sint chemate să sprijine rezolvarea celor mai arzătoare probleme ale actualității internaționale.

Colhozul nostru în septenal

(Urmare din pag. 1)

le stropim. Lăm rugat să ne vorbescă totuși, de și în cîteva cuvînturi, despre satul colhoznic de mine — „Satul colhoznic de mine!”

„Satul colhoznic de mine!” ne spune tovarășul Negruța, este de fapt o denumire improprie. Chiar și dacă ne referim la un viitor destul de apropiat, trebuie să vorbim despre orașul colhoznic. Așa după cum prevede proiectul de Program al P.C.U.S., nu peste mult timp în Uniunea Sovietică diferența dintre oraș și sat va dispăre. De cîrînd, o comisie de specialiști veniți de la Moscova ne-a întocmit și nouă proiectul noului oraș colhoznic. Proiectul prevede ca actualul sat Pogrebeni să se transforme în oraș prin construirea de case cu 2-4 etaje. Noua așezare este prevăzută cu străzi drepte și largi, asfaltate, canalizare, spații verzi, cinematografe,

teatrul, magazine, cu lot ceea ce este necesar traiului omului sovietic, constructor al comunismului. Celelalte două sate mai mici, veșnice Pogrebenilor, vor fi desființate. Locuitorii lor se vor muta în noile case construite în oraș. Acum cînd stăm de vorbă, constructorii noștri încează la prima clădire cu două etaje prevăzută în proiect. Putem spune deci că în colhozul nostru, ca de altfel în alte sute și sute de colhozuri, viitorul comunist a început deja să fie clădit.

Pentru colhozicii noștri, apropierea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. prilejulește un și mai mare avînt în muncă. Tezurile noastre, ale oamenilor sovietici, sint limpede exprimate în proiectul de Program pe care-l va aproba Congresul: Pace, Muncă, Libertate, Egalitate, Fericitate. Spre împlinirea acestor țeluri ne conduce Partidul nostru Comunist.

Toți tractoriștii au datoria să execute lucrări de calitate

(Urmare din pag. 1-a)

Marin Floricel din brigada a 14-a care în ziua de 5 octombrie a părăsit tarlaua gospodăriei colective „Eliberarea” din Prisseaca, pleacă cu tractorul într-o comună vecină. Nu-i astfel de mirare de ce acest tractorist, precum și cei alții mai sus, sint în urmă cu îndeplinirea planului și deseori discutat în consiliurile de producție organizate de grupele sindicale din brigăzile lor, pentru lucrările de proastă calitate.

E bine știut că o lucrare agricolă executată la timp și în condiții optime, așa după cum ne arată știința agricolă, are mare influență asupra sporirii producției la hectar. Iată de ce, toți tractoriștii